Rada
Evropské unie

Brusel 26. dubna 2021
(OR. en)

8132/21

Interinstitucionální spis:
2021/0104(COD)

DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	22. dubna 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 189 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 189 final.

Příloha: COM(2021) 189 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V roce 2014 byla přijata směrnice o vykazování nefinančních informací (směrnice 2014/95/EU), kterou se mění směrnice o účetnictví[1]. Podniky spadající do oblasti působnosti směrnice o vykazování nefinančních informací musely podat zprávu v souladu s jejími ustanoveními poprvé v roce 2018 (za účetní období 2017).

Směrnice o vykazování nefinančních informací se vztahuje na velké subjekty veřejného zájmu s průměrným počtem zaměstnanců přesahujícím 500 a na subjekty veřejného zájmu, které jsou mateřskými podniky velké skupiny, pokud průměrný počet zaměstnanců přesahuje 500 na konsolidovaném základě[2]. Od povinností týkajících se podávání zpráv jsou podle směrnice o vykazování nefinančních informací osvobozeny dceřiné podniky, pokud jejich mateřská společnost podává zprávy za celou skupinu včetně dceřiných podniků. Požadavky na podávání zpráv podle směrnice o vykazování nefinančních informací se vztahují přibližně na 11 700 podniků[3].

Směrnice o vykazování nefinančních informací zavedla požadavek, aby podniky podávaly zprávy o tom, jak otázky udržitelnosti ovlivňují jejich výkonnost, postavení a vývoj (hledisko „zvenčí dovnitř“), i o svých dopadech na lidi a životní prostředí (hledisko „zvnitřku ven“). To se často označuje jako „dvojí hledisko významnosti“.

V souladu se směrnicí o vykazování nefinančních informací zveřejnila Komise v roce 2017 pro podniky nezávazné pokyny k vypracování zpráv[4]. V roce 2019 zveřejnila dodatečné pokyny týkající se vykazování informací souvisejících se změnou klimatu[5]. Tyto pokyny však dostatečně nezlepšily kvalitu informací, které podniky podle směrnice o vykazování nefinančních informací zveřejňují.

Evropská komise se v Zelené dohodě pro Evropu a ve svém pracovním programu na rok 2020 zavázala, že navrhne revizi směrnice o vykazování nefinančních informací[6]. Zelená dohoda pro Evropu má za cíl transformovat EU na moderní a konkurenceschopnou ekonomiku efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné čisté emise skleníkových plynů[7]. Oddělí hospodářský růst od využívání zdrojů a zajistí, aby se všechny regiony a všichni občané EU podíleli na sociálně spravedlivém přechodu k udržitelnému

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami.

2 Subjekty veřejného zájmu jsou ve směrnici o účetnictví definovány jako podniky, jejichž cenné papíry jsou kótovány na regulovaných trzích EU, banky (kótované i nekótované), pojišťovny (kótované i nekótované) a jakékoli jiné podniky určené členskými státy.

3 Tento údaj zohledňuje způsob provedení směrnice členskými státy. Pokud by se nepřihlíželo k provedení ve vnitrostátním právu, spadalo by do oblasti směrnice o vykazování nefinančních informací přibližně 2 000 podniků.

4 Sdělení Komise C(2017) 4234 final.

5 Sdělení Komise C(2019) 4490 final.

6 Sdělení Komise Zelená dohoda pro Evropu, COM(2019) 640 final. Upravený pracovní program Komise na rok 2020, COM(2020) 440 final.

7 Dne 4. března 2020 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (2020/0036 (COD)), v němž se navrhuje, aby byl cíl spočívající v dosažení klimatické neutrality do roku 2050 pro EU právně závazný.

hospodářskému systému. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál EU a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Revize směrnice o vykazování nefinančních informací přispěje k cíli spočívajícímu v budování hospodářství ve prospěch lidí. Posílí sociálně tržní hospodářství EU a pomůže zabezpečit, aby bylo připravené na budoucnost a aby zajišťovalo stabilitu, zaměstnanost, růst a investice. Tyto cíle jsou obzvláště důležité vzhledem k sociálně-ekonomickým škodám způsobeným pandemií COVID-19 a potřebě udržitelného, inkluzivního a spravedlivého oživení.

V souladu s Akčním plánem Komise pro udržitelné financování přijala EU řadu opatření, která zajišťují, aby významnou úlohu při plnění cílů Zelené dohody pro Evropu hrál finanční sektor[8]. Pro úspěšné provádění Zelené dohody pro Evropu a Akčního plánu pro udržitelné financování jsou nezbytné lepší údaje poskytované podniky ohledně rizik týkajících se udržitelnosti, jimž čelí, a ohledně jejich vlastního dopadu na lidi a životní prostředí. Tento návrh zajišťuje větší odpovědnost podniků za dopad jejich činnosti na lidi a životní prostředí a jejich větší transparentnost v tomto ohledu, a může tak rovněž pomoci posílit vztahy mezi podniky a společností. Podnikům, investorům, občanské společnosti a ostatním zúčastněným stranám také umožní výrazně zlepšit způsob zveřejňování a používání informací o udržitelnosti, a to díky digitálním technologiím. V prosinci 2019 Rada ve svých závěrech o unii kapitálových trhů zdůraznila význam spolehlivých, srovnatelných a relevantních informací o rizicích, příležitostech a dopadech v oblasti udržitelnosti a vyzvala Komisi, aby zvážila vytvoření evropského standardu vykazování nefinančních informací[9].

Evropský parlament ve svém usnesení o udržitelných financích z května 2018 vyzval k dalšímu rozvoji požadavků na podávání zpráv v rámci směrnice o vykazování nefinančních informací[10]. Ve svém usnesení o udržitelné správě a řízení společností z prosince 2020 uvítal Evropský parlament závazek Komise týkající se revize směrnice o vykazování nefinančních informací, vyzval k rozšíření její oblasti působnosti na další kategorie podniků a uvítal závazek Komise vypracovat standardy EU pro nefinanční výkaznictví[11]. Evropský parlament také vyjádřil názor, že by nefinanční údaje zveřejněné podniky podle směrnice o vykazování nefinančních informací měly podléhat závaznému auditu.

Primárními uživateli informací o udržitelnosti zveřejňovaných ve výročních zprávách podniků jsou investoři a nevládní organizace, sociální partneři a další zúčastněné strany. Investoři, včetně správců aktiv, chtějí s ohledem na své investice lépe rozumět rizikům a příležitostem spojeným s otázkami udržitelnosti, jakož i dopadům těchto investic na lidi a životní prostředí. Nevládní organizace, sociální partneři a další zúčastněné strany chtějí, aby podniky nesly větší odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí.

Stávající právní rámec nezajišťuje uspokojení informačních potřeb těchto uživatelů. Důvodem je skutečnost, že některé podniky, od nichž uživatelé potřebují informace o udržitelnosti, tyto informace nezveřejňují, a mnoho podniků podávajících zprávy o udržitelnosti neuvádí všechny informace, které jsou pro uživatele důležité. Jsou-li informace zveřejňovány, nejsou často dostatečně spolehlivé ani dostatečně srovnatelné mezi jednotlivými podniky. Pro uživatele je často obtížné tyto informace vyhledat a jen ojediněle jsou informace k dispozici

[8] Sdělení Komise – Akční plán: financování udržitelného růstu, COM(2018) 097 final.

[9] Závěry Rady o prohlubování unie kapitálových trhů (ze dne 5. prosince 2019).

[10] Usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 o udržitelných financích (2018/2007(INI)).

[11] Usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2020 o udržitelné správě a řízení společností (2020/2137(INI)).

ve strojově čitelném digitálním formátu. Nejsou dostatečně uváděny informace o nehmotných aktivech, včetně interně vytvořených nehmotných aktiv, ačkoli ve vyspělých ekonomikách tato nehmotná aktiva často představují většinu investic soukromého sektoru (např. lidský kapitál, značka a duševní vlastnictví a nehmotná aktiva související s výzkumem a vývojem).

Informační potřeby uživatelů se v posledních letech značně zvýšily a téměř jistě porostou i nadále. Důvodů je několik. Jedním z nich je rostoucí povědomí investorů o tom, že otázky udržitelnosti mohou ohrozit finanční výsledky podniků. Dalším důvodem je rostoucí trh s investičními produkty, které výslovně usilují o splnění určitých standardů udržitelnosti či dosažení určitých cílů v této oblasti. Dále je to právní úprava, včetně nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování a nařízení o taxonomii. V důsledku těchto dvou nařízení potřebují správci aktiv a finanční poradci od společností, do nichž se investovalo, více informací o udržitelnosti[12]. Rovněž je pravděpodobné, že pandemie COVID-19 dále urychlí růst poptávky po informacích podniků v oblasti udržitelnosti, například co se týká zranitelnosti pracovníků a odolnosti dodavatelských řetězců.

Mezera mezi informacemi o udržitelnosti, které podniky zveřejňují, a potřebami zamýšlených uživatelů těchto informací se proto zvětšuje. Na straně jedné to znamená, že investoři nemohou ve svých investičních rozhodnutích dostatečně zohlednit rizika související s udržitelností. To zase může vytvářet systémová rizika ohrožující finanční stabilitu. Na straně druhé tato mezera znamená, že investoři nemohou směrovat finanční prostředky do podniků s udržitelnými obchodními modely a činnostmi. To pak narušuje dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu. Omezuje to rovněž schopnost zúčastněných stran zajistit, aby podniky nesly odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí, což vytváří deficit odpovědnosti, jenž může narušit účinné fungování sociálně tržního hospodářství.

Současná situace je problematická také pro podniky, které musí podávat zprávy. Kvůli nedostatečné přesnosti stávajících požadavků a vysokému počtu existujících soukromých standardů a rámců je pro podniky obtížné přesně vědět, které informace by měly uvádět. Často se potýkají s potížemi při získávání informací, které samy potřebují od dodavatelů, klientů a společností, do nichž se investovalo. Mnoho podniků dostává od zúčastněných stran žádosti o informace o udržitelnosti nad rámec informací, které uvádějí za účelem splnění stávajících právních požadavků. To všechno vytváří zbytečné náklady na podnikání.

Cílem tohoto návrhu je proto zlepšit podávání zpráv o udržitelnosti s co nejnižšími náklady, aby bylo možné lépe využít potenciál jednotného evropského trhu, pokud jde o přispění k přechodu na plně udržitelný a inkluzivní hospodářský a finanční systém v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu a cíli udržitelného rozvoje stanovenými OSN.

Návrh má zajistit, aby existovaly přiměřené veřejně přístupné informace o rizicích pro podniky v souvislosti s otázkami udržitelnosti a o dopadech samotných podniků na lidi a životní prostředí. To znamená, že podniky, od kterých uživatelé potřebují informace o udržitelnosti, by měly tyto informace zveřejňovat a že by podniky měly uvádět veškeré informace, které uživatelé pokládají za důležité. Zveřejňované informace by měly být srovnatelné, spolehlivé a pro uživatele snadno vyhledatelné a využitelné pomocí digitálních technologií. To zahrnuje změnu statusu informací o udržitelnosti tak, aby byl srovnatelnější se statusem finančních informací.

[12] Nařízení (EU) 2019/2088 (nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování) a nařízení (EU) 2020/852 (nařízení o taxonomii).

Návrh pomůže snížit systémová rizika pro hospodářství. Zlepší také přidělování finančního kapitálu podnikům a činnostem, jež se zabývají problémy v sociální oblasti a v oblasti zdraví a životního prostředí. Zajistí rovněž, aby podniky nesly větší odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí, což bude vytvářet důvěru mezi podniky a společností.

Návrh má snížit zbytečné náklady podniků na podávání zpráv o udržitelnosti a umožnit jim, aby účinně uspokojovaly rostoucí požadavky na informace o udržitelnosti. Zajistí jasnost a jistotu, pokud jde o to, které informace o udržitelnosti se mají uvádět, a zpracovatelům usnadní získávání informací, které potřebují pro účely podávání zpráv, od jejich obchodních partnerů (dodavatelů, klientů a společností, do nichž se investovalo). Měl by také snížit počet žádostí o informace o udržitelnosti nad rámec informací, jež zveřejňují ve svých výročních zprávách, které jsou podnikům adresovány.

V tomto ohledu existuje řada důležitých mezinárodních iniciativ. Tyto iniciativy mají pomoci dosáhnout sbližování a harmonizace standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti na celosvětové úrovni. EU tyto ambice plně podporuje. Z tohoto sbližování a harmonizace budou mít prospěch podniky a investoři v EU, jež působí v celosvětovém měřítku. Komise podporuje iniciativy skupiny G20, skupiny G7, Rady pro finanční stabilitu a jiných subjektů za účelem přijetí mezinárodního závazku týkajícího se vypracování základu globálních standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, jež by vycházela z činnosti pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Obzvláště důležité v tomto ohledu jsou návrhy Nadace pro mezinárodní standardy účetního výkaznictví na vytvoření nové Rady pro standardy udržitelnosti, jakož i práce, která již byla provedena v rámci zavedených iniciativ, včetně organizace Global Reporting Initiative, Rady pro environmentální účetní standardy, Mezinárodní rady pro integrované podávání zpráv, Výboru pro normy v oblasti zveřejňování informací o klimatu a CDP (dříve projekt zveřejňování informací o uhlíku). Tento návrh má navázat na mezinárodní iniciativy v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a přispět k nim. Standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být vypracovány v rámci konstruktivní obousměrné spolupráce s předními mezinárodními iniciativami a měly by být pokud možno s těmito iniciativami v souladu, a to s přihlédnutím k evropským specifikům.

Tento návrh sestává z jedné směrnice, kterou se mění čtyři stávající právní předpisy. Má pozměnit především směrnici o účetnictví, a to revizí některých stávajících ustanovení a doplněním určitých nových ustanovení týkajících se podávání zpráv o udržitelnosti. Mimoto má pozměnit směrnici o auditu a nařízení o auditu tak, aby se vztahovaly na audit informací o udržitelnosti. Má pozměnit rovněž směrnici o průhlednosti s cílem rozšířit oblast působnosti požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti na podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích a objasnit režim dohledu u podávání zpráv o udržitelnosti těmito podniky.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Směrnice o vykazování nefinančních informací spolu s nařízením o zveřejňování informací o udržitelném financování a nařízením o taxonomii představují hlavní prvky požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, na nichž je založena strategie EU v oblasti udržitelného financování. Účelem tohoto právního rámce je vytvořit konzistentní a soudržný tok informací o udržitelnosti v celém finančním hodnotovém řetězci.

Tento návrh vychází z požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti stanovených ve směrnici o vykazování nefinančních informací a tyto požadavky reviduje tak, aby se zajistil větší soulad požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti s širším právním rámcem udržitelného

financování, včetně nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování a nařízení o taxonomii, a došlo k propojení s cíli Zelené dohody pro Evropu.

Nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování upravuje způsob, jakým by účastníci finančního trhu (včetně správců aktiv a finančních poradců) měli zpřístupňovat informace o udržitelnosti koncovým investorům a vlastníkům aktiv. Aby mohli účastníci finančního trhu plnit požadavky nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (a tudíž v konečném důsledku uspokojit potřeby koncových uživatelů včetně fyzických osob a domácností), potřebují od společností, do nichž se investovalo, náležité informace. Tento návrh má proto zajistit, aby společnosti, do nichž se investovalo, uváděly informace, jež účastníci finančního trhu potřebují k plnění svých vlastních povinností týkajících se podávání zpráv podle nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování.

Nařízení o taxonomii zavádí klasifikační systém pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti za účelem zvýšení udržitelných investic a boje proti klamavé ekologické reklamě (tzv. greenwashingu) „udržitelných“ finančních produktů. Zmíněné nařízení vyžaduje, aby podniky spadající do oblasti působnosti směrnice o vykazování nefinančních informací zveřejňovaly určité ukazatele o tom, do jaké míry jsou jejich činnosti podle taxonomie environmentálně udržitelné. Tyto povinnosti zveřejňování informací budou upřesněny v samostatném aktu Komise v přenesené pravomoci. Dotyčné ukazatele doplňují informace, jež musí podniky zveřejňovat podle samotné směrnice o vykazování nefinančních informací, a podniky je budou muset uvádět společně s jinými informacemi o udržitelnosti požadovanými v uvedené směrnici.

Tento návrh má zajistit, aby požadavky na podávání zpráv uložené podnikům byly v souladu s taxonomií. Toho bude dosaženo především navrhovanými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Standardy zohlední ukazatele, jež musí podniky zveřejňovat ohledně toho, nakolik jsou jejich činnosti podle taxonomie environmentálně udržitelné, a screeningová kritéria a prahové hodnoty pro zásadu „významně nepoškozovat“ stanovené v taxonomii.

V porovnání s požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti podle směrnice o vykazování nefinančních informací obsahuje návrh tyto hlavní novinky:

– rozšíření oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv na další podniky, včetně všech velkých podniků a všech kótovaných společností (s výjimkou kótovaných mikropodniků),

– požadavek na ověřování informací o udržitelnosti,

– větší upřesnění informací, jež by podniky měly zveřejňovat, a požadavek, aby je uváděly v souladu se závaznými standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti,

– zajištění toho, aby byly všechny informace zveřejněny v rámci zpráv vedení podniku a zpřístupněny v digitálním, strojově čitelném formátu.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh přispívá k dokončení unie kapitálových trhů tím, že investorům a jiným zúčastněným stranám v celé EU umožňuje přístup ke srovnatelným informacím o udržitelnosti od podniků, do nichž se investovalo. Jako součást akčního plánu pro unii kapitálových trhů (COM(2020) 590 final) předloží Komise legislativní návrh na zřízení celounijní platformy pro digitální přístup k veřejným finančním informacím a informacím o udržitelnosti poskytovaným podniky (jednotné evropské přístupové místo)). Tento návrh zmíněnou iniciativu doplňuje a přispěje k dosažení cílů strategie EU v oblasti digitálních

financí (COM(2020) 591 final) tím, že vyžaduje, aby zveřejněné informace byly digitálně označeny.

Návrh přihlíží taktéž k pracovnímu programu Komise na rok 2021, zejména k chystané iniciativě týkající se udržitelné správy a řízení společností, a k závazku Komise v rámci Zelené dohody pro Evropu, který se týká zvýšení úsilí k eliminaci falešných environmentálních tvrzení a podpory podniků a dalších zúčastněných stran při vytváření standardizovaných účetních postupů v oblasti přírodního kapitálu v EU i na mezinárodní úrovni.

Tento návrh je spojen s návrhem Komise týkajícím se posílení uplatňování zásady stejné odměny mužů i žen za stejnou nebo rovnocennou práci prostřednictvím transparentnosti odměňování a mechanismů prosazování[13]. Je rovněž v souladu s navrhovanou směrnicí o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy orgánů velkých kótovaných společností v EU sdílením informací o politikách podniků v oblasti rozmanitosti[14].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právní základ návrhu vychází z článků 50 a 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Článek 50 SFEU představuje právní základ pro přijetí opatření EU, která mají v právu obchodních společností zavést právo usazování na jednotném trhu. Je rovněž právním základem směrnic 2013/34/EU, 2006/43/ES, 91/674/EHS, 86/635/EHS a součástí právního základu směrnice 2004/109/ES. Článek 50 SFEU zmocňuje Evropský parlament a Radu jednat prostřednictvím směrnic. Článek 114 SFEU je navíc obecný právní akt, jehož účelem je vytvoření nebo zajištění fungování jednotného trhu – v tomto případě volného pohybu kapitálu. Článek 114 SFEU je zahrnut jako právní základ této směrnice, kterou se mění směrnice 2004/109/ES.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Zveřejňování informací o udržitelnosti v EU již upravuje směrnice o účetnictví pozměněná směrnicí o vykazování nefinančních informací. Pravidla týkající se transparentnosti jsou nezbytná k zajištění ochrany investorů a finanční stability v celé EU. Společná pravidla pro podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování zajistí rovné podmínky pro podniky usazené v různých členských státech. Významné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování, přinášejí podnikům působícím na přeshraničním základě dodatečné náklady a složitost. To poškozuje jednotný trh. Členské státy samotné nejsou s to zajistit konzistentnost a srovnatelnost požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti v celé EU.

Pouze zásah na úrovni EU může mimoto zajistit, aby byla pravidla podávání zpráv o udržitelnosti v souladu s ostatními právními předpisy EU, včetně nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování a nařízení o taxonomii, a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě uvedených nařízení.

Podávání zpráv o udržitelnosti je předmětem rostoucího zájmu a regulačních zásahů v jurisdikcích po celém světě. EU proto musí vytvořit soudržný a komplexní přístup

[13] COM(2021) 93.
[14] COM(2012) 614.

k podávání zpráv o udržitelnosti, aby mohla se svými mezinárodními partnery konstruktivně spolupracovat. V porovnání s jednotlivými opatřeními členských států může zásah na úrovni EU zajistit významný evropský přínos k rozvoji globální politiky za účelem lepší ochrany zájmů evropských podniků a dalších zúčastněných stran.

- **Proporcionalita**

Hlavním prvkem tohoto návrhu je požadavek, aby určité kategorie podniků podávaly zprávy podle závazných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Stejně jako u účetního výkaznictví jsou společné standardy nezbytné, aby bylo zajištěno, že zveřejňované informace jsou srovnatelné a relevantní. Společné standardy pro podávání zpráv rovněž do značné míry usnadní jeho digitalizaci, ověřování a vymáhání.

Tento návrh předpokládá zavedení požadavku na ověřování zveřejněných informací o udržitelnosti, pokud jde o jejich spolehlivost. Obsahuje také požadavek týkající se digitálního označování informací o udržitelnosti, jež podniky zveřejňují. Digitální označování je nezbytné, aby bylo možno využít příležitosti, které digitální technologie představují, a výrazně zlepšit způsob využívání informací o udržitelnosti. EU již zavedla požadavek na digitální označování finančních informací[15].

Tento návrh zaujímá přiměřený přístup, co se týká určení podniků, které budou podléhat závazným požadavkům na podávání zpráv. Neukládá nové požadavky malým a středním podnikům, s výjimkou malých a středních podniků kótovaných na regulovaných trzích EU. Od závazných povinností týkajících se podávání zpráv návrh osvobozuje kótované mikropodniky[16].

Komise přijme standardy pro velké podniky a samostatné, přiměřené standardy pro malé a střední podniky. Standardy pro malé a střední podniky budou přizpůsobeny kapacitám a zdrojům takovýchto podniků. Zatímco malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích budou muset tyto přiměřené standardy používat povinně, nekótované malé a střední podniky (což je naprostá většina z nich) se mohou rozhodnout pro jejich dobrovolné používání.

- **Volba nástroje**

Tento návrh sestává ze směrnice, která mění ustanovení směrnice o účetnictví, směrnice o průhlednosti, směrnice o auditu a nařízení o auditu, čímž zajišťuje soudržnost mezi příslušnými ustanoveními těchto čtyř nástrojů.

---

15 Evropský jednotný elektronický formát (ESEF) stanovený nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2018/815.

16 V článku 3 směrnice o účetnictví (2013/34/EU) jsou definovány kategorie podniků podle velikosti: Odstavec 1: […] vymezí mikropodniky jako podniky, které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot: a) bilanční suma: 350 000 EUR, b) čistý obrat: 700 000 EUR, c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 10. Odstavec 2: Malými podniky jsou podniky, které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot: a) bilanční suma: 4 000 000 EUR, b) čistý obrat: 8 000 000 EUR, c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 50. […] Odstavec 3: Středními podniky jsou podniky, které nejsou mikropodniky ani malými podniky a které k rozvahovému dni nepřekračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot: a) bilanční suma: 20 000 000 EUR, b) čistý obrat: 40 000 000 EUR, c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250. […].

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

V dubnu 2021 zveřejnila Komise kontrolu účelnosti rámce EU pro účetní výkaznictví a vykazování nefinančních informací ze strany podniků spolu s povinným přezkumem určitých aspektů směrnice o vykazování nefinančních informací[17]. Hlavním závěrem kontroly účelnosti a přezkumu bylo to, že informace o udržitelnosti, které podniky v současnosti zveřejňují, neuspokojují informační potřeby zamýšlených uživatelů, a že by Komise měla tudíž navrhnout revizi směrnice o vykazování nefinančních informací. To je v souladu se zjištěními posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu (viz níže).

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Obsah tohoto návrhu pomohly zformovat níže uvedené konzultační činnosti.

– Otevřená on-line veřejná konzultace v období od března do července 2018 pro přípravu kontroly účelnosti rámce EU pro podnikové výkaznictví.

– Cílená on-line konzultace v únoru a březnu 2019, která měla napomoci při vypracovávání pokynů pro vykazování informací souvisejících se změnou klimatu.

– Cílená on-line konzultace s podniky spadajícími do oblasti působnosti směrnice o vykazování nefinančních informací, kterou pro Komisi provedli externí poradci (CEPS) v období od prosince 2019 do března 2020.

– On-line zpětná vazba pro počáteční posouzení dopadů provedené Komisí za účelem revize směrnice o vykazování nefinančních informací v lednu a únoru 2020.

– Otevřená on-line veřejná konzultace k revizi směrnice o vykazování nefinančních informací v období od února do června 2020.

– Cílený on-line průzkum u malých a středních podniků (panelu malých a středních podniků) týkající se podávání zpráv o udržitelnosti v období od března do května 2020.

Komise uspořádala také pracovní setkání s mnoha zúčastněnými stranami týkající se pojmu významnosti (listopad 2019) a ověřování informací o udržitelnosti (prosinec 2020), jakož i samostatné konzultační schůzky s různými skupinami zúčastněných stran v květnu 2020 (podniky, organizace občanské společnosti a odborové svazy).

Konzultace odhalily určité rozdíly mezi uživateli a zpracovateli informací o udržitelnosti. Uživatelé zpravidla upřednostňují podrobné a komplexní požadavky na podávání zpráv. Zpracovatelé vyslovili obavy v souvislosti s náklady na plnění těchto požadavků a často udávali, že upřednostňují zachování značného prostoru pro vlastní uvážení, pokud jde o to, co a jak zveřejňovat.

Z otevřené veřejné konzultace k revizi směrnice o vykazování nefinančních informací nicméně vyplynulo, že existuje velmi silná podpora závazných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti (více než 80 % všech respondentů včetně 81 % respondentů, kteří patří do kategorie podniků, jež vyhotovují zprávy o udržitelnosti, nebo kteří tyto podniky zastupují).

[17] [Publication office please insert reference to Report from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee on the review clauses in Directives 2013/34/EU, 2014/95/EU, and 2013/50/EU, and accompanying SWD- Fitness Check].

Mnoho zúčastněných stran zdůraznilo, že pokud EU vypracuje standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, měla by navázat na mezinárodní iniciativy v oblasti vytváření standardů a zajistit soulad s nimi. Zúčastněné strany také vyzdvihly skutečnost, že je nutné objasnit povinnost týkající se podávání zpráv podle dvojího hlediska významnosti.

Z konzultací vyplynula rovněž silná podpora opatření, která mají zajistit soulad požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti podle směrnice o vykazování nefinančních informací s příslušnými právními předpisy EU, zejména s nařízením o zveřejňování informací o udržitelném financování a nařízením o taxonomii.

Zúčastněné strany zastávaly široké spektrum názorů ohledně toho, které kategorie podniků by měly závazným požadavkům na podávání zpráv podléhat. Většina organizací občanské společnosti a odborových svazů podporuje rozšíření oblasti působnosti směrnice o vykazování nefinančních informací tak, aby zahrnovala širokou škálu podniků, včetně velkých nekótovaných společností a malých a středních podniků. Mnoho finančních institucí a správců aktiv podporuje zavedení přiměřených požadavků na podávání zpráv pro malé a střední podniky, zejména kótované. Hlavní hospodářská sdružení se převážně stavěla proti rozšíření rozsahu požadavků na podávání zpráv. Organizace zastupující malé a střední podniky a většina samotných malých a středních podniků byly proti zavedení závazných požadavků pro malé a střední podniky, byly však přístupné myšlence týkající se přiměřených, dobrovolných standardů pro ně. Skupina různých zúčastněných stran navrhla, aby se požadavky na podávání zpráv vztahovaly také na podniky ze zemí mimo EU.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu vzala Komise v úvahu doporučení pracovní skupiny zřízené Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG) prozkoumat možnosti vypracování evropských standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti[18]. Uvážila také doporučení předsedy skupiny EFRAG ohledně možných změn řízení skupiny EFRAG, bude-li požádána o vypracování takovýchto standardů[19]. Řízení skupiny EFRAG by mělo být odpovídajícím způsobem upraveno před tím, než skupina EFRAG předloží Komisi návrhy standardů. Vedle stávajícího pilíře pro účetní výkaznictví by měl být v rámci skupiny EFRAG zejména vytvořen nový pilíř pro podávání zpráv o udržitelnosti. Nový pilíř by měl mít silnou strukturu řízení a řádný proces zohledňující její úlohu při vypracovávání standardů. Měl by zahrnovat širší škálu zúčastněných stran, než jsou strany, které se tradičně podílejí na účetním výkaznictví, včetně vyváženého zastoupení odborníků z vnitrostátních orgánů, občanské společnosti a soukromého sektoru.

Komise najala poradce za účelem sběru údajů o podávání zpráv o udržitelnosti, včetně nákladů, a to prostřednictvím průzkumu provedeného u podniků spadajících do oblasti působnosti směrnice o vykazování nefinančních informací[20]. Komise najala rovněž poradce pro provedení analýzy trhu a stávajících postupů finančního sektoru při poskytování údajů, ratingu a výzkumu v souvislosti s udržitelností[21].

---

18 https://www.efrag.org/Lab2

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf

20 Studie o směrnici o vykazování nefinančních informací https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 Studie týkající se ratingu, údajů a výzkumu v souvislosti s udržitelností: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104.

- **Posouzení dopadů**

Útvary Komise vypracovaly posouzení dopadů tohoto návrhu[22]. Výbor pro kontrolu regulace vydal k návrhu posouzení dopadů kladné stanovisko s výhradami[23].

Posouzení dopadů se zaměřilo na možnosti politiky ve třech oblastech: 1) standardizace – zda vypracovat standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti a zda vyžadovat, aby je podniky používaly; 2) ověření jistoty (audit) – zda by zveřejňované informace o udržitelnosti měly být ověřovány, a pokud ano, na jaké úrovni, a 3) oblast působnosti – na které kategorie podniků by se požadavky na podávání zpráv měly vztahovat.

Upřednostňovanou možností politiky určenou v posouzení dopadů je:

1) požadavek, aby všechny podniky spadající do oblasti působnosti podávaly zprávy v souladu se standardy EU;

2) požadavek, aby všechny podniky spadající do oblasti působnosti získaly o ověření zveřejněných informací o udržitelnosti poskytující omezenou jistotu, přičemž je současně zahrnuta možnost přejít později na požadavek ověření poskytujícího přiměřenou jistotu, a

3) rozšíření oblasti působnosti na všechny velké podniky a všechny společnosti kótované na regulovaných trzích EU s výjimkou kótovaných mikropodniků. Oblast působnosti by se vztahovala na podniky neusazené v EU, které jsou kótovány na regulovaných trzích EU, a na dceřiné podniky v EU patřící podnikům se sídlem mimo EU.

Upřednostňovaná možnost představuje nejlepší kompromis mezi dvěma možnými postupy. Jedním z nich jsou podrobné a normativní požadavky na podávání zpráv, přísný požadavek týkající se ověřování a široká oblast působnosti, což by velmi efektivně naplňovalo potřeby uživatelů, bylo by to však nákladnější pro zpracovatele. Druhým jsou méně podrobné požadavky na podávání zpráv, méně přísný požadavek na ověřování a užší oblast působnosti, což by potřeby uživatelů naplňovalo méně efektivně, bylo by to však pro zpracovatele přinejmenším v krátkodobém horizontu méně nákladné. Účelem je dosáhnout co nejlepšího výsledku, pokud jde o cíle a související náklady.

Upřednostňovaná možnost členským státům rovněž umožňuje, aby ověřováním zpráv o udržitelnosti pověřily nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb jiné než statutární auditory nebo auditorské společnosti. To má podnikům poskytnout širší výběr poskytovatelů ověřovacích služeb za účelem ověřování zpráv o udržitelnosti.

Uživatelé budou mít prospěch z lepšího přístupu ke srovnatelným, relevantním a spolehlivým informacím o udržitelnosti od většího počtu podniků. Sníží se tak rizika investování ve finančním systému, zvýší se finanční toky do podniků s pozitivním dopadem na lidi i životní prostředí a posílí se odpovědnost podniků. Střadatelům a investorům, kteří chtějí investovat udržitelně, tak umožní činit. Navrhovaná možnost by zajistila, aby informace o udržitelnosti zveřejňovalo přibližně 49 000 podniků (75 % obratu všech společností s ručením omezeným) v porovnání se stávajícími 11 600 podniky (47 % obratu všech společností s ručením omezeným), na něž se vztahuje směrnice o vykazování nefinančních informací. Uplatňovat standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti a získat ověření jistoty zveřejněných

[22] Publication office: please insert link to IA SWD(2021)150

[23] Publication office: please insert link to RSB opinion on IA SWD(2021)150

informací budou muset všechny velké podniky a všechny společnosti kótované na regulovaných trzích EU (vyjma kótovaných mikropodniků). Pro srovnání, standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti v současnosti podle odhadů plně uplatňuje pouze 20 % velkých podniků a pouze 30 % z nich usiluje o určitou formu ověření. Navrhovaná možnost bude mít nepřímé pozitivní účinky na dodržování základních práv, jakož i na lidi a životní prostředí, neboť přísnější požadavky na podávání zpráv mohou příznivě ovlivnit chování podniků.

Celkové odhadované náklady zpracovatelů v souvislosti s upřednostňovanou možností činí 1 200 milionů EUR v podobě jednorázových nákladů a 3 600 milionů EUR ve formě ročních opakujících se nákladů. Zpracovatelům navíc vzniknou náklady v důsledku požadavků na podávání zpráv podle článku 8 nařízení o taxonomii[24]. Pokud EU nepřijme žádná opatření, náklady pro zpracovatele se každopádně podle očekávání výrazně zvýší v důsledku nárůstu nekoordinovaných požadavků na informace ze strany uživatelů, neexistence konsenzu ohledně toho, jaké informace by podniky měly zveřejňovat, aby vyhověly potřebám uživatelů, a přetrvávajících obtíží při získávání informací o udržitelnosti, které zpracovatelé pro účely vykazování potřebují od dodavatelů, klientů a společností, do nichž se investovalo. Náklady, které ponesou zpracovatelé v případě neexistence nových pravidel, není možné vypočítat, jelikož nejsou k dispozici dostatečně podrobné údaje. Podle odhadů by však používání standardů mohlo vést k ročním úsporám ve výši 24 200–41 700 EUR na podnik (přibližně 280–490 milionů EUR ročně u podniků, na něž se v současnosti vztahuje směrnice o vykazování nefinančních informací, a 1 200–2 000 milionů EUR ročně v případě upřednostňované možnosti), pokud by standardy zcela odstranily potřebu dodatečných žádostí o informace určených zpracovatelům[25].

U podniků v EU hrozí, že jim vzniknou vyšší náklady na podávání zpráv než podnikům ze zemí mimo EU, pokud ostatní jurisdikce nepřijmou přístup podobný přístupu nastíněnému v tomto návrhu. To by mohlo vést k nerovnému zacházení se podniky v EU a mimo EU, a tudíž poškodit rovné podmínky na jednotném trhu EU. Ke zmírnění tohoto rizika se požadavky na podávání zpráv stanovené v tomto návrhu vztahují i na dceřiné podniky v EU patřící podnikům se sídlem mimo EU, jakož i na všechny podniky ze zemí mimo EU s převoditelnými cennými papíry kótovanými na regulovaném trhu EU.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušování**

S cílem pomoci zajistit ochranu investorů by se na všechny společnosti kótované na regulovaných trzích měla v zásadě vztahovat stejná pravidla zveřejňování informací. Malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích EU budou proto muset splňovat navrhované nové požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti[26]. Požadavky vztahující se na malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích EU se však budou uplatňovat až tři roky poté, co budou platit pro ostatní podniky, aby se zohlednily relativní hospodářské obtíže, s nimiž se menší podniky potýkají v důsledku pandemie COVID-19. Toto období postupného zavádění rovněž kótovaným malým a středním podnikům umožní uplatňovat nové požadavky

---

[24] Odhadovaná výše těchto nákladů je uvedena v posouzení dopadů aktu v přenesené pravomoci o taxonomii pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně (C(2021) 2800; IA SWD(2021) 152): jednorázové náklady ve výši 1 200–3 700 milionů EUR a opakující se náklady ve výši 600–1 500 milionů EUR ročně.

[25] Tyto výpočty se zakládají na odpovědích uvedených v rámci průzkumu, který provedla organizace Sustainability Institute (ERM) jako součást studie týkající se ratingu a výzkumu v souvislosti s udržitelností (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

[26] S výjimkou kótovaných mikropodniků.

v době, kdy postupy podávání zpráv a ověřování informací o udržitelnosti dosáhnou vyššího stupně vyspělosti. Požadavky na zveřejňování informací stanovené v tomto návrhu se nemají vztahovat na malé a střední podniky s převoditelnými cennými papíry kótovanými na trzích pro růst malých a středních podniků nebo v mnohostranných obchodních systémech (MTF). Z důvodu proporcionality se navíc nemají vztahovat na mikropodniky kótované na regulovaných trzích EU.

Tento návrh nevyžaduje, aby informace o udržitelnosti zveřejňovaly ostatní malé a střední podniky. Nekótované malé a střední podniky se však mohou rozhodnout, že budou standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, které Komise přijme ve formě aktů v přenesené pravomoci pro podávání zpráv kótovanými malými a středními podniky, používat dobrovolně. To má malým a středním podnikům umožnit zveřejňování informací v reakci na četné žádosti o informace, jež obdrží od jiných podniků, s nimiž obchodují, jako jsou banky, pojišťovny a velké podniky, nákladově efektivním způsobem a pomůže stanovit limity, pokud jde o informace, které mohou podniky přiměřeně očekávat od malých a středních podniků ve svém hodnotovém řetězci. Tyto standardy by měly malým a středním podnikům rovněž pomoci přilákat další investice a finanční prostředky a plně se účastnit přechodu na udržitelnou ekonomiku a přispět k tomuto přechodu v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu. Standardy pro malé a střední podniky stanoví referenční úroveň pro podniky, na něž se vztahuje směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti, pokud jde o úroveň informací o udržitelnosti, jež mohou přiměřeně požadovat od dodavatelů a klientů z řad malých a středních podniků ve svých hodnotových řetězcích.

Tento návrh je připraven na digitální věk, neboť vyžaduje, aby podniky digitálně označovaly zveřejněné informace o udržitelnosti v souladu s digitální taxonomií.

- **Základní práva**

Návrh respektuje základní práva a ctí zásady uvedené v Listině základních práv Evropské unie. Bude mít na základní práva nepřímý pozitivní dopad, jelikož přísnější požadavky na podávání zpráv mohou příznivě ovlivnit chování podniků. Měl by zajistit, aby si podniky byly více vědomy základních práv, a pozitivně ovlivnit způsob, jakým určují a řídí skutečné a potenciální nepříznivé dopady na základní práva. Měl by rovněž zvýšit kapitálové toky do podniků, které základní práva respektují, a obecně posílit odpovědnost podniků za dopad jejich činnosti na základní práva.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet. Na výdaje za účelem financování vypracování standardů EU pro podávání zpráv o udržitelnosti budou použity stávající rozpočtové prostředky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Ke sledování pokroku při plnění konkrétních cílů návrhu prozkoumá Komise možnost pořádat pravidelné průzkumy u uživatelů a zpracovatelů, a to v závislosti na dostupnosti finančních prostředků.

Návrh zahrnuje požadavek, aby Komise nejpozději tři roky ode dne použitelnosti této směrnice podala Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování požadavků na

ověřování. Ke zprávě budou případně připojeny legislativní návrhy týkající se přísnějších požadavků na ověřování („přiměřená jistota“).

Tento návrh nevyžaduje plán provádění.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Informativní dokumenty se nepovažují za nezbytné.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 mění směrnici 2013/34/EU (dále jen „směrnice o účetnictví“).

Ustanovení čl. 1 bodu 1 rozšiřuje oblast působnosti jednotlivých článků směrnice o účetnictví týkajících se povinností podávat zprávy o udržitelnosti na úvěrové instituce a pojišťovny, jež podle směrnice o účetnictví nejsou společnostmi s ručením omezeným, nebo u nichž se nemá za to, že ručí omezeně, včetně družstevních bank a vzájemných a družstevních pojišťoven, pokud splňují příslušná kritéria velikosti.

V čl. 1 bodě 2 jsou definovány určité pojmy, které jsou pro návrh nezbytné. Toto ustanovení zavádí a definuje pojmy „otázky udržitelnosti“ a „zprávy o udržitelnosti“, zatímco stávající ustanovení směrnice o účetnictví odkazují na „nefinanční informace“. Definovány jsou rovněž pojmy „nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb“ a „nehmotná aktiva“.

Ustanovení čl. 1 bodu 3 nahrazuje článek 19a směrnice o účetnictví, který upřesňuje požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti vztahující se na určité podniky. Návrh mění ustanovení článku 19a takto:

– Pozměňuje osobní působnost požadavků na podávání zpráv a rozšiřuje jejich uplatňování na všechny velké podniky a na všechny podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích EU s výjimkou mikropodniků. Aby se snížila zátěž v souvislosti s podáváním zpráv, pokud jde o malé a střední podniky, mají tyto podniky začít podávat zprávy podle této směrnice tři roky od data použitelnosti.

– Je objasněna zásada dvojího hlediska významnosti a odstraněna případná nejasnost, pokud jde o skutečnost, že by podniky měly zveřejňovat informace potřebné pro pochopení toho, jak se jich dotýkají otázky udržitelnosti, a informace potřebné pro pochopení dopadu, který mají na lidi a životní prostředí.

– Informace, jež by podniky měly zveřejňovat, jsou uvedeny podrobněji. V porovnání se stávajícími ustanoveními jsou zavedeny nové požadavky, podle nichž mají podniky poskytovat informace o své strategii, cílech, úloze představenstva a vedení, hlavních nepříznivých dopadech spojených s podnikem a jeho hodnotovým řetězcem, o nehmotných aktivech a o tom, jak určily informace, které zveřejňují.

– Je upřesněno, že by podniky měly zveřejňovat kvalitativní i kvantitativní informace, výhledové i retrospektivní informace a informace, které se vztahují na krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont dle potřeby.

– Vyžaduje se, aby všechny podniky spadající do oblasti působnosti podávaly zprávy v souladu s evropskými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, a je umožněno, aby kótované malé a střední podniky, na něž se směrnice vztahuje, podávaly zprávy v souladu se zvláštními standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, jež jsou určeny pro malé a střední podniky.

– Je zrušena možnost členských států povolit podnikům, aby požadované informace zveřejňovaly v samostatné zprávě, která není součástí zprávy vedení podniku.

– Vyžaduje se, aby osvobozené dceřiné podniky zveřejňovaly konsolidovanou zprávu vedení podniku v rámci podávání zpráv mateřským podnikem na úrovni skupiny a aby ve své (individuální) zprávě vedení podniku za daný právní subjekt poukázaly na skutečnost, že dotyčný podnik je z požadavků směrnice vyňat.

V čl. 1 bodě 4 jsou zavedena tři nová ustanovení směrnice o účetnictví, a to články 19b, 19c a 19d týkající se standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Článek 19b zmocňuje Komisi k přijetí standardů EU pro podávání zpráv o udržitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci a upřesňuje požadavky na jejich přijetí. Za prvé stanoví minimální kritéria kvality, jež musí informace zveřejňované v souladu se standardy splňovat. Za druhé určuje témata, jež by standardy měly zahrnovat. Za třetí označuje určité nástroje a iniciativy, jež by měla Komise konkrétně vzít v úvahu při rozhodování o obsahu aktů v přenesené pravomoci, včetně některých právních předpisů EU a činnosti iniciativ v oblasti stanovování globálních standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Rovněž vyžaduje, aby Komise přijala první soubor standardů do 31. října 2022. Tento soubor standardů by měl upřesňovat informace, jež by podniky měly uvádět o všech otázkách udržitelnosti a o všech oblastech podávání zpráv podle čl. 19a odst. 2. Tyto akty v přenesené pravomoci by měly přinejmenším upřesňovat informace, které by podniky měly uvádět, aby vyhověly potřebám účastníků finančního trhu, na něž se vztahují požadavky na zveřejňování informací obsažené v nařízení (EU) 2019/2088. Druhý soubor standardů by měl být přijat do 31. října 2023. Tento soubor standardů by měl stanovit doplňkové informace, jež by měly podniky v případě potřeby uvádět o otázkách udržitelnosti a oblastech podávání zpráv podle čl. 19a odst. 2 a informace týkající se konkrétně odvětví, v němž podnik působí. V článku 19b se také vyžaduje, aby Komise standardy nejméně každé tři roky přezkoumala s cílem zohlednit příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů. Podle článku 19c musí Komise do 31. října 2023 přijmout standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky. V článku 19d se požaduje, aby podniky vypracovávaly své účetní závěrky a zprávu vedení podniku v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv v souladu s článkem 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a označkovaly informace o udržitelnosti dle požadavků uvedených ve zmíněném nařízení[27].

Ustanovení čl. 1 bodu 5 mění článek 20 a vyžaduje, aby kótované společnosti, na něž se toto ustanovení vztahuje, uváděly v popisu politiky rozmanitosti uplatňované na správní, řídící a dozorčí orgány podniku odkaz na genderové otázky. Pozměňuje článek 20 rovněž v tom smyslu, že kótované podniky, na něž se vztahuje článek 20, mohou splnit požadavky uvedené v písmenech c), f) a g) tak, že potřebné informace uvedou v rámci svých zpráv o udržitelnosti[28].

Ustanovení čl. 1 bodu 6 mění článek 23 směrnice o účetnictví a objasňuje, že režim osvobození od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku funguje nezávisle na režimu osvobození od povinnosti podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti. To znamená, že podnik může být osvobozen od požadavků na konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, nikoli však od

[27] Značkovací jazyk je počítačový jazyk, který používá zvláštní způsob kódování („tagy“) k definování prvků v dokumentu a umožňuje prezentaci informací tak, aby byly čitelné strojem i člověkem.

[28] Písmeno c) se týká systémů vnitřní kontroly a řízení rizik ve vztahu k procesu účetního výkaznictví. Písmeno f) se týká složení a činnosti správních, řídících a dozorčích orgánů. Písmeno g) odkazuje na politiku rozmanitosti uplatňovanou na správní, řídící a dozorčí orgány podniku.

požadavků na podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti. Tak je tomu tehdy, pokud nejvyšší mateřská společnost dotyčného podniku sestavuje konsolidované účetní závěrky nebo konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s právem EU, nebo rovnocennými požadavky, jedná-li se o zemi mimo EU, nesestavuje však konsolidované zprávy o udržitelnosti podle práva EU, nebo rovnocenných požadavků, jedná-li se o zemi mimo EU.

Ustanovení čl. 1 bodu 7 nahrazuje článek 29a směrnice o účetnictví v tom smyslu, že veškeré požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v článku 19a se v příslušných případech vztahují i na mateřské podniky, které podávají zprávy na konsolidovaném základě pro celou skupinu.

Ustanovení čl. 1 bodu 8 mění článek 30 směrnice o účetnictví za účelem jeho přizpůsobení novým požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti. Za prvé, zmíněný článek je pozměněn v tom smyslu, že se vyžaduje, aby členské státy zajistily, že podniky do dvanácti měsíců od rozvahového dne zveřejní řádně schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku v elektronickém formátu stanoveném v novém článku 19d. Za druhé je pozměněn v tom smyslu, že pokud výrok ke zprávě o udržitelnosti vydává nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb jiný než statutární auditor, musí být tento výrok zveřejněn společně s roční účetní závěrkou a zprávou vedení podniku. Pozměněné znění také vyžaduje, aby členské státy zajistily, že zprávy vedení podniku obsahující zprávu o udržitelnosti jsou dány k dispozici příslušnému úředně určenému mechanismu uvedenému ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (směrnice o průhlednosti) neprodleně po jejich zveřejnění. Ustanovení upřesňuje, že pokud podniky, které vypracovávají zprávy o udržitelnosti, nejsou kótovány na regulovaných trzích EU, měl by být příslušným úředně určeným mechanismem jeden z úředně určených mechanismů členského státu, v němž má dotyčný podnik své sídlo. To je nezbytné pro zahrnutí informací o udržitelnosti zveřejněných podniky do jednotného evropského přístupového místa, které bude zřízeno podle opatření č. 1 v akčním plánu pro unii kapitálových trhů.

Ustanovení čl. 1 bodu 9 mění článek 33 směrnice o účetnictví za účelem sladění kolektivní povinnosti členů správních, řídících a dozorčích orgánů podniků s revidovanými požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti. Konkrétně vyžaduje, aby správní, řídící a dozorčí orgány zajistily, že dotyčný podnik podává zprávy v souladu se standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti a v požadovaném digitálním formátu, a zrušuje odkaz na samostatnou zprávu o udržitelnosti, která je v současnosti povolena.

V čl. 1 bodě 10 se mění článek 34 směrnice o účetnictví, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti. Toto ustanovení konkrétně vyžaduje, aby statutární auditor provedl ověření zprávy podniku o udržitelnosti poskytující omezenou jistotu, včetně ověření souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv, postupu, který podnik provedl k určení informací zveřejněných podle těchto standardů, značkování zpráv o udržitelnosti a ukazatelů zveřejněných podle článku 8 nařízení o taxonomii. Členské státy mimoto mohou povolit, aby výrok ke zprávě o udržitelnosti na základě ověření poskytujícího omezenou jistotu vydal jakýkoli nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, který je akreditován podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008. Rovněž se vyžaduje, aby členské státy zajistily stanovení jednotných požadavků pro všechny osoby a firmy, včetně statutárních auditorů a auditorských společností, jež mohou vydávat výroky ohledně ověření zprávy o udržitelnosti.

Ustanovení čl. 1 bodu 11 mění článek 49 směrnice o účetnictví a stanoví podmínky zmocnění Komise k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o standardy pro podávání zpráv

o udržitelnosti podle nového článku 19b. Toto ustanovení vyžaduje, aby Komise vzala při přípravě těchto aktů v úvahu technické poradenství poskytnuté Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG), je-li vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem s využitím odborných znalostí příslušných zúčastněných stran a jsou-li k němu připojeny analýzy nákladů a přínosů, což usnadní přijetí standardů Komisí. Tento odstavec rovněž vyžaduje, aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) vydal před přijetím standardů stanovisko k technickému poradenství poskytnutému skupinou EFRAG. Toto stanovisko se poskytne do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise. Jedná se o přiměřenou lhůtu, neboť orgán ESMA se bude na práci skupiny EFRAG podílet, a bude tudíž obeznámen s obsahem technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG před jeho předložením Komisi. Před přijetím standardů musí Komise konzultovat rovněž skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování, Evropský orgán pro bankovnictví (EBA), Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), Evropskou agenturu pro životní prostředí (EEA), Agenturu Evropské unie pro základní práva (FRA), Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.

Ustanovení čl. 1 odst. 12 mění článek 51 směrnice o účetnictví a upřesňuje minimální druhy sankcí a správních opatření, jež by měly členské státy stanovit za porušení vnitrostátních předpisů k provedení požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti obsažených ve směrnici o účetnictví.

Článek 2 mění směrnici 2004/109/ES (směrnice o průhlednosti).

V čl. 2 bodě 1 je zaveden a definován pojem „zprávy o udržitelnosti“, který je pro tento návrh nezbytný.

Ustanovení čl. 2 bodu 2 mění článek 4 směrnice o průhlednosti s cílem zohlednit část regulovaných informací, jež mají být vypracovány a zveřejněny podle jejích ustanovení, týkající se podávání zpráv o udržitelnosti. Tento článek je za prvé pozměněn v tom smyslu, že se vyžaduje, aby výroční finanční zpráva v příslušných případech obsahovala prohlášení osob odpovědných za účetní výkaznictví v rámci emitenta o tom, že podle jejich nejlepšího vědomí je zpráva vedení podniku vyhotovena v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje směrnice 2013/34/EU. Požadavek na zahrnutí zprávy o udržitelnosti do zprávy vedení podniku v důsledku změn zavedených touto směrnicí zamezuje potřebě změny ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/109/ES. Za druhé jsou aktualizovány odkazy na ustanovení směrnice o účetnictví a směrnice 2006/43/ES (směrnice o auditu), pokud jde o požadavek na audit účetní závěrky podle čl. 34 odst. 1 směrnice o účetnictví a o vyjádření se k tomu, zda auditor nebo auditorská společnost zjistili ve zprávě vedení podniku významné nepřesnosti, a pokud jde o požadavek na zveřejnění zprávy auditora, včetně výroku ohledně ověření zprávy o udržitelnosti. Aktualizovány a pozměněny jsou také odkazy na ustanovení směrnice o účetnictví s ohledem na vypracování zprávy vedení podniku v tom smyslu, že se vyžaduje podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto změny umožňují rozšíření požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti na podniky kótované na regulovaných trzích EU s výjimkou mikropodniků, a to včetně emitentů ze zemí mimo EU. Objasňují rovněž právní mandát příslušných vnitrostátních orgánů, pokud jde o dohled nad podáváním zpráv o udržitelnosti.

V čl. 2 bodě 3 se mění ustanovení čl. 23 odst. 4 směrnice o průhlednosti za účelem zmocnění Komise k přijetí opatření, jimiž stanoví mechanismus pro určování rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, jež používají emitenti ze zemí mimo EU, a k přijetí

potřebných rozhodnutí o takovéto rovnocennosti. Rozhodnutí o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které používají emitenti ze zemí mimo EU, budou nezávislá na rozhodnutích o rovnocennosti standardů účetního výkaznictví.

V čl. 2 bodě 4 se do směrnice o průhlednosti vkládá čl. 28d, podle něhož musí Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) vydat pokyny pro příslušné vnitrostátní orgány na podporu sbližování dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti. V nařízení o orgánu ESMA (nařízení (EU) č. 1095/2010) je směrnice o průhlednosti určena jako jeden z legislativních aktů Unie, které vymezují oblast působnosti orgánu ESMA.

Článek 3 mění směrnici 2006/43/ES (směrnice o auditu).

Ustanovení čl. 3 bodu 1 mění článek 1 směrnice o auditu, její předmět, za účelem zahrnutí ověřování výroční a konsolidované zprávy o udržitelnosti, pokud je provádí statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit účetních závěrek.

Ustanovení čl. 3 bodu 2 mění článek 2 směrnice o auditu a vkládá do něj určité definice, jež jsou nezbytné pro tento návrh. Mění definice „statutárního auditora“ a „auditorské společnosti“ tak, aby v příslušných případech zohledňovaly jejich možnou činnost při ověřování zpráv o udržitelnosti. Rovněž zavádí a vymezuje pojem „ověření zprávy o udržitelnosti“ a „zprávy o udržitelnosti“.

Ustanovení čl. 3 bodů 3 až 7 mění články 6 až 11 směrnice o auditu, jež obsahují pravidla týkající se schvalování, průběžného odborného vzdělávání a vzájemného uznávání statutárních auditorů a auditorských společností s cílem zajistit, aby statutární auditoři měli nezbytnou úroveň teoretických znalostí o tématech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi.

Ustanovení čl. 3 bodu 7 mění článek 14, který obsahuje pravidla pro postupy, jež by příslušné orgány měly stanovit pro schvalování statutárních auditorů z jiného členského státu. Tento článek se mění tak, aby bylo zajištěno, že pokud členský stát rozhodne, že by se žadatel o schválení měl podrobit zkoušce způsobilosti, zahrnuje tato zkouška také přiměřené znalosti statutárního auditora v oblasti právních předpisů hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k ověřování zpráv o udržitelnosti.

V čl. 3 bodě 8 se vkládá nový článek 14a, který obsahuje ustanovení o zachování právních účinků s cílem zajistit, aby schválení statutární auditoři mohli i nadále provádět povinné audity a mohli provádět audity zpráv o udržitelnosti, jakmile začnou platit pozměněné právní požadavky. Členské státy by měly zajistit, aby již schválení statutární auditoři získali potřebné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv, a to prostřednictvím požadavku týkajícího se průběžného vzdělávání podle článku 13 směrnice o auditu.

Ustanovení čl. 3 bodu 9 mění článek 24b za účelem přizpůsobení pravidel týkajících se organizace práce auditora tak, aby tato pravidla obsahovala odkazy na jeho činnost v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti. Tento článek je konkrétně pozměněn v tom smyslu, že se vyžaduje, aby se klíčový auditorský partner nebo partneři aktivně podíleli na ověřování zpráv o udržitelnosti; aby při ověřování zprávy o udržitelnosti věnoval statutární auditor zakázce dostatek času a vyčlenil dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností; aby záznamy o klientovi upřesňovaly odměny účtované za ověření zprávy o udržitelnosti a aby spis auditora obsahoval informace o ověření zprávy o udržitelnosti, pokud je provádí statutární auditor.

V čl. 3 bodě 10 se mění článek 25 v tom smyslu, že členské státy musí zavést vhodná pravidla, která zabrání tomu, aby byly odměny za ověření zprávy o udržitelnosti ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu nebo stanovovány na jejich základě nebo aby byly založeny na jakékoli podmíněnosti.

V čl. 3 bodě 11 se vkládá nový článek 25b, kterým se rozšiřují pravidla směrnice o auditu týkající se profesní etiky, nezávislosti, objektivity, důvěrnosti a zachovávání mlčenlivosti, jež se vyžadují u auditorů účetních závěrek, na jejich činnost při ověřování zpráv o udržitelnosti.

V čl. 3 bodě 12 se vkládá nový článek 26a, podle něhož musí členské státy vyžadovat, aby auditoři prováděli ověřování zpráv o udržitelnosti v souladu s ověřovacími standardy přijatými Komisí a aby uplatňovali vnitrostátní standardy, postupy nebo požadavky týkající se ověřování, pokud Komise nepřijala ověřovací standard upravující stejnou problematiku. Komise je jím zmocněna k přijetí ověřovacích standardů prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení postupů, jež musí auditor provést k vyvození závěrů ohledně ověření zprávy o udržitelnosti, včetně plánování zakázky, posouzení rizik a reakce na rizika a druhu závěrů, jež mají být ve zprávě auditora uvedeny. Vyžaduje se rovněž to, aby auditoři zakládali svůj výrok ohledně zprávy o udržitelnosti na ověření poskytujícím přiměřenou jistotu, pokud Komise využije možnost přijmout standardy pro ověření s přiměřenou jistotou.

V čl. 3 bodě 13 se vkládá nový článek 27a za účelem rozšíření pravidel týkajících se povinného auditu skupiny podniků na ověření konsolidované zprávy o udržitelnosti, pokud je provádí statutární auditor.

Ustanovení čl. 3 bodu 14 mění článek 28 v tom smyslu, že se vyžaduje, aby statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti provádějící ověření zpráv o udržitelnosti uvedli své výsledky ve zprávě auditora a aby vypracovali zprávu v souladu s požadavky ověřovacích standardů, které přijala EU nebo dotčený členský stát. Zpráva auditora by měla zejména vymezovat výroční nebo konsolidovanou zprávu o udržitelnosti a uvádět datum a období, jehož se týká. Měla by vymezit rámec pro podávání zpráv o udržitelnosti, který byl při jejím vypracování uplatněn. Měla by obsahovat popis rozsahu ověření zprávy o udržitelnosti a vymezit ověřovací standardy, podle nichž bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno. Měla by také uvádět výrok statutárního auditora ohledně zprávy o udržitelnosti.

Ustanovení čl. 3 bodu 15 mění článek 29 směrnice o auditu týkající se systému přezkumu zajištění kvality, který se vztahuje na statutární auditory a auditorské společnosti, aby bylo zajištěno, že se u auditů zpráv o udržitelnosti provádějí přezkumy zajištění kvality a že osoby provádějící přezkumy zajištění kvality mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti.

V čl. 3 bodě 16 se vkládá nový článek 30g, který objasňuje, že se režim vyšetřování a sankcí ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinné audity vztahuje i na audity zpráv o udržitelnosti.

V čl. 3 bodě 17 se vkládá nový článek 36a, který objasňuje, že ustanovení týkající se veřejného dohledu a regulačních ujednání mezi členskými státy, pokud jde o povinné audity, platí i pro ověřování zpráv o udržitelnosti.

Ustanovení čl. 3 bodu 18 vkládá nový článek 38a, v němž je objasněno, že se ustanovení o jmenování a odvolání statutárních auditorů a auditorských společností s ohledem na povinné audity týkají i ověřování zpráv o udržitelnosti.

Ustanovení čl. 3 bodu 19 mění článek 39 tak, aby byly objasněny úkoly výboru pro audit ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti. Výbor pro audit by měl zejména informovat správní či dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlit, jak výbor pro audit přispěl k integritě podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla úloha výboru pro audit v tomto procesu. Měl by sledovat postup podávání zpráv o udržitelnosti, včetně podávání zpráv v digitální podobě a postupu podniku při určování informací zveřejněných podle příslušných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, a měl by předložit doporučení nebo návrhy k zajištění jeho integrity. Výbor by měl sledovat účinnost systémů vnitřní kontroly a řízení rizik podniku a případně jejího vnitřního auditu s ohledem na podávání zpráv auditovaného subjektu o udržitelnosti, včetně podávání zpráv v digitální podobě, jak bude vyžadováno podle pozměněné směrnice o účetnictví, aniž by narušil jeho nezávislost. Měl by sledovat rovněž ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a posuzovat a sledovat nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností.

Ustanovení čl. 3 bodu 20 mění článek 45 za účelem sladění požadavků na registraci auditorů a auditorských subjektů ze zemí mimo EU a dohled nad nimi s novou oblastí působnosti směrnice zahrnující ověřování zpráv o udržitelnosti.

V čl. 3 bodě 21 se mění článek 48a ke stanovení podmínek pro výkon přenesené pravomoci ze strany Komise, pokud jde o přijímání standardů pro ověřování zpráv o udržitelnosti podle čl. 26a odst. 2.

Článek 4 mění nařízení (EU) č. 537/2014 (nařízení o auditu).

Ustanovení čl. 4 bodu 1 mění článek 5 nařízení o auditu a zakazuje poskytování poradenských služeb týkajících se přípravy zprávy o udržitelnosti v obdobích stanovených v článku 5 nařízení o auditu, pokud statutární auditoři nebo auditorské společnosti provádějící povinné audity provádějí rovněž ověření zprávy o udržitelnosti.
V čl. 4 bodě 2 se mění článek 14 v tom smyslu, že se vyžaduje, aby statutární auditoři a auditorské společnosti každoročně informovali příslušný orgán o tom, které jejich příjmy v rámci příjmů z neauditorských služeb byly získány z ověřování zpráv o udržitelnosti.

Článek 5 vyžaduje, aby členské státy provedly články 1 až 3 směrnice do 1. prosince 2022 a aby zajistily, že se její ustanovení použijí u podniků pro účetní období začínající 1. ledna 2023 nebo v průběhu kalendářního roku 2023.

Článek 6 stanoví datum použitelnosti pozměněných ustanovení nařízení (EU) č. 537/2014 (nařízení o auditu) na 1. leden 2023.

.

2021/0104 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[29],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve svém sdělení o Zelené dohodě pro Evropu přijatém dne 11. prosince 2019[30] se Evropská komise zavázala, že reviduje ustanovení týkající se vykazování nefinančních informací, která jsou obsažena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[31]. Zelená dohoda pro Evropu je novou strategií Evropské unie pro růst. Jejím cílem je transformovat Unii na moderní a konkurenceschopnou ekonomiku efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Zelená dohoda pro Evropu má oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů a zajistit, aby se všechny regiony a všichni občané v Unii podíleli na sociálně spravedlivém přechodu k udržitelnému hospodářskému systému. Přispěje k cíli týkajícímu se budování hospodářství ve prospěch lidí, posílí sociálně tržní hospodářství EU a pomůže zabezpečit, aby bylo připravené na budoucnost a aby zajišťovalo stabilitu, zaměstnanost, růst a investice. Tyto cíle jsou obzvláště důležité vzhledem k sociálně-ekonomickým škodám způsobeným pandemií COVID-19 a potřebě udržitelného, inkluzivního a spravedlivého oživení. Ve svém návrhu ze dne 4. března 2020 týkajícím se evropského právního rámce pro klima navrhla Evropská

29 Úř. věst. C […], […], s. […].

30 COM(2019) 640 final.

31 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

komise, aby byl cíl spočívající v dosažení klimatické neutrality do roku 2050 v Unii závazný[32].

(2) Ve svém sdělení nazvaném *Akční plán: financování udržitelného růstu* stanovila Komise opatření k dosažení těchto cílů: přesměrovat kapitálové toky k udržitelným investicím pro dosažení udržitelného růstu podporujícího začlenění, řídit finanční rizika plynoucí ze změny klimatu, vyčerpávání zdrojů, zhoršování životního prostředí a sociálních otázek a podporovat transparentnost a dlouhodobost finančních a ekonomických činností[33]. Předpokladem pro splnění těchto cílů je zveřejňování relevantních, srovnatelných a spolehlivých informací o udržitelnosti ze strany podniků. Evropský parlament a Rada přijaly v rámci provádění Akčního plánu pro financování udržitelného růstu řadu legislativních aktů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088[34] upravuje způsob, jakým mají účastníci finančního trhu a finanční poradci zveřejňovat informace o udržitelnosti pro koncové investory a vlastníky aktiv. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852[35] vytváří klasifikační systém environmentálně udržitelných hospodářských činností za účelem zvýšení udržitelných investic a boje proti klamavé ekologické reklamě (tzv. greenwashingu) finančních produktů, jež neoprávněně tvrdí, že jsou udržitelné. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2089[36] doplněné nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816[37], (EU) 2020/1817[38] a (EU) 2020/1818[39] zavádí požadavky na zveřejňování informací v environmentální a sociální oblasti a v oblasti správy a řízení („ESG“) pro administrátory referenčních hodnot a minimální standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[40] vyžaduje, aby velké instituce, které vydaly cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu, zveřejňovaly od 28. června 2022 informace o rizicích ESG. Nový obezřetnostní rámec

---

32 Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (2020/0036 (COD)).

33 COM(2018) 97 final.

34 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

35 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

36 Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 17).

37 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

38 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení, jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

39 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

40 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

pro investiční podniky stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033[41] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034[42] obsahuje ustanovení týkající se zavedení rozměru rizik ESG do procesu dohledu a hodnocení ze strany příslušných orgánů a obsahuje požadavky na zveřejňování informací o rizicích ESG vztahující se na investiční podniky, které jsou platné ode dne 26. prosince 2022. Ve svém pracovním programu na rok 2021 oznámila Komise také návrh týkající se evropského standardu pro zelené dluhopisy, a to na základě Akčního plánu pro financování udržitelného růstu.

(3) Dne 5. prosince 2019 Rada ve svých závěrech o prohloubení unie kapitálových trhů zdůraznila význam spolehlivých, srovnatelných a relevantních informací o rizicích, příležitostech a dopadech v oblasti udržitelnosti a vyzvala Komisi, aby zvážila vytvoření evropského standardu vykazování nefinančních informací.

(4) Ve svém usnesení o udržitelných financích ze dne 29. května 2018[43] vyzval Evropský parlament k dalšímu rozvoji požadavků na vykazování nefinančních informací v rámci směrnice 2013/34/EU. Ve svém usnesení o udržitelné správě a řízení společností ze dne 17. prosince 2020[44] uvítal Evropský parlament závazek Komise týkající se revize směrnice 2013/34/EU a vyslovil potřebu stanovit komplexní rámec Unie pro vykazování nefinančních informací, který by obsahoval závazné unijní standardy nefinančního výkaznictví. Evropský parlament vyzval k rozšíření oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv na další kategorie podniků a k zavedení požadavku na audit.

(5) Dne 25. září 2015 přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů nový globální rámec pro udržitelný rozvoj: Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 (dále jen „Agenda 2030“). Agenda 2030 se zaměřuje na cíle udržitelného rozvoje a vztahuje se na tři rozměry udržitelnosti: hospodářský, sociální a environmentální. Sdělení Komise ze dne 22. listopadu 2016 o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti spojuje cíle udržitelného rozvoje s rámcem politiky Unie se záměrem zajistit, aby všechny akce a politické iniciativy Unie v Unii i mimo ni tyto cíle již od počátku zohledňovaly[45]. Ve svých závěrech ze dne 20. června 2017 potvrdila Rada odhodlání Unie a jejích členských států k provádění Agendy 2030 úplným, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem v úzké spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami[46].

(6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU[47] pozměnila směrnici 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací některými velkými podniky a skupinami. Směrnice 2014/95/EU zavedla požadavek, aby podniky uváděly

---

41 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

42 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

45 COM(2016) 739 final.

46 Závěry Rady „Udržitelná budoucnost Evropy: Reakce EU na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030“ ze dne 20. června 2017.

47 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami (Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 1).

informace týkající se minimálně environmentálních, sociálních a zaměstnaneckých otázek, dodržování lidských práv a boje proti korupci a úplatkářství. Co se týká těchto témat, směrnice 2014/95/EU vyžadovala, aby podniky zveřejňovaly informace v následujících oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky (včetně uplatňovaných postupů náležité péče), výsledky těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti.

(7) Mnoho zúčastněných stran považuje pojem „nefinanční“ za nepřesný, zejména z toho důvodu, že naznačuje, že dotyčné informace nemají finanční význam. Dotyčné informace jsou však v rostoucí míře důležité i z finančního hlediska. Mnoho organizací, iniciativ a odborníků v této oblasti odkazuje na informace o „udržitelnosti“. Je proto vhodné používat namísto pojmu „nefinanční informace“ výraz „informace o udržitelnosti“. Směrnice 2013/34/EU by proto měla být pozměněna tak, aby se zohlednila tato změna terminologie.

(8) Hlavními osobami, které budou mít z lepšího podávání zpráv o udržitelnosti ze strany podniků prospěch, jsou jednotliví občané a střadatelé. Střadatelé, kteří chtějí investovat udržitelným způsobem, budou mít možnost tak činit, a všichni občané by měli mít prospěch ze stabilního, udržitelného a inkluzivního hospodářského systému. K dosažení těchto přínosů se musí informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách podniků nejprve dostat ke dvěma primárním skupinám („uživatelům“). První skupina uživatelů se skládá z investorů, včetně správců aktiv, kteří chtějí lépe porozumět rizikům a příležitostem, jež otázky udržitelnosti představují pro jejich investice, a dopadům těchto investic na lidi a životní prostředí. Druhou skupinu uživatelů tvoří organizace, včetně nevládních organizací a sociálních partnerů, které si přejí, aby podniky nesly za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí větší odpovědnost. Informace o udržitelnosti zveřejněné ve výročních zprávách mohou využít i další zúčastněné strany. Obchodní partneři podniků včetně zákazníků mohou z těchto informací vycházet, chtějí-li porozumět rizikům a dopadům spojeným s udržitelností, jež vznikají prostřednictvím jejich vlastních hodnotových řetězců, a v případě potřeby o nich podávat zprávy. Tvůrci politik a agentury životního prostředí mohou takovéto informace (zejména na souhrnném základě) použít za účelem sledování environmentálních a sociálních trendů, jako příspěvek k environmentálním účtům a při utváření veřejné politiky. Do zpráv podniků přímo nahlíží jen málo jednotlivých občanů a spotřebitelů, ti však mohou takovéto informace využít nepřímo například při posuzování poradenství nebo názorů finančních poradců či nevládních organizací. Mnoho investorů a správců aktiv pořizuje informace o udržitelnosti od poskytovatelů údajů, kteří jsou třetími stranami a shromažďují informace z různých zdrojů včetně veřejných zpráv podniků.

(9) V posledních letech došlo k velmi významnému nárůstu poptávky po informacích podniků o udržitelnosti, zejména ze strany investiční komunity. Tato vyšší poptávka je zapříčiněna měnící se povahou rizik pro podniky a rostoucím povědomím investorů o finančních důsledcích těchto rizik. Tak je tomu zejména v případě finančních rizik spojených se změnou klimatu. Roste také povědomí o rizicích, která pro podniky a investice vyplývají z jiných environmentálních a sociálních otázek, včetně otázek týkajících se zdraví. Důvodem vyšší poptávky po informacích o udržitelnosti je také nárůst investičních produktů, které výslovně usilují o splnění určitých standardů udržitelnosti či dosažení určitých cílů v této oblasti. Tento nárůst je částečně logickým důsledkem dříve přijatých právních předpisů Unie, zejména nařízení (EU) 2019/2088 a nařízení (EU) 2020/852. K určitému zvýšení by ovšem došlo v každém případě vzhledem k rychle se měnící informovanosti občanů, preferencím spotřebitelů a tržním

postupům. Pandemie COVID-19 růst informačních potřeb uživatelů dále urychlí, zejména z toho důvodu, že odhalila zranitelnost pracovníků a hodnotových řetězců podniků. Informace o environmentálních dopadech jsou důležité rovněž v souvislosti se zmírňováním budoucích pandemií, neboť narušování ekosystémů člověkem je stále více spojeno s výskytem a šířením nemocí.

(10) Z podávání vysoce kvalitních zpráv o otázkách udržitelnosti budou mít prospěch i samotné podniky. Rostoucí počet investičních produktů, které usilují o splnění cílů v oblasti udržitelnosti, znamená, že náležité podávání zpráv o udržitelnosti může zlepšit přístup podniků k finančnímu kapitálu. Podávání zpráv o udržitelnosti může podnikům pomoci určit a řídit jejich vlastní rizika a příležitosti spojené s otázkami udržitelnosti. Může poskytnout základ pro lepší dialog a komunikaci mezi podniky a jejich zúčastněnými stranami a pomoci podnikům zlepšit jejich pověst.

(11) Ve zprávě o ustanovení o přezkumu směrnice o vykazování nefinančních informací (směrnice 2014/95/EU) a související kontrole účelnosti podávání zpráv podniků byly zjištěny problémy, pokud jde o účinnost uvedené směrnice[48]. Existují výrazné známky toho, že mnoho podniků nezveřejňuje podstatné informace o všech důležitých tématech souvisejících s udržitelností. Ve zprávě byly jako významné problémy označeny také omezená srovnatelnost a spolehlivost informací o udržitelnosti. Mnoho podniků, od nichž uživatelé potřebují informace o udržitelnosti, nemá mimoto povinnost tyto informace uvádět.

(12) Nebudou-li přijata žádná politická opatření, mezera mezi informačními potřebami uživatelů a informacemi o udržitelnosti, které podniky zveřejňují, se podle očekávání bude zvětšovat. Tato mezera má značné negativní důsledky. Investoři nemohou ve svých investičních rozhodnutích dostatečně zohlednit rizika a příležitosti spojené s udržitelností. Nahromadění mnoha investičních rozhodnutí, která náležitě nezohledňují rizika spojená s udržitelností, může vytvářet systémová rizika ohrožující finanční stabilitu. Na tato systémová rizika, zejména v případě klimatu, již upozorňují Evropská centrální banka a mezinárodní organizace, jako je Rada pro finanční stabilitu. Investoři mají rovněž menší možnost směrovat finanční prostředky do podniků a hospodářských činností, které řeší a nezhoršují sociální a environmentální problémy, což narušuje cíle Zelené dohody pro Evropu a Akčního plánu pro financování udržitelného růstu. Nevládní organizace, sociální partneři, komunity dotčené činností podniků a další zúčastněné strany jsou rovněž méně schopné zajistit, aby podniky nesly odpovědnost za dopady své činnosti na lidi a životní prostředí. To vytváří deficit odpovědnosti a může přispět k nižší důvěře občanů v podniky, což zase může mít negativní vliv na účinné fungování sociálně tržního hospodářství. Neexistence obecně uznávané metriky a metod měření, hodnocení a řízení rizik spojených s udržitelností představuje rovněž překážku úsilí podniků o zajištění udržitelnosti jejich obchodních modelů a činností.

(13) Zpráva o ustanovení o přezkumu směrnice 2014/95/EU a související kontrole účelnosti podávání zpráv podniků potvrdila také značné zvýšení počtu žádostí o informace o otázkách udržitelnosti, které jsou adresovány podnikům ve snaze odstranit současný nedostatek informací. Stávající očekávání ohledně toho, že podniky budou používat celou řadu různých rámců a standardů, budou navíc pravděpodobně přetrvávat,

[48] Publication office: please insert reference to Report from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee on the review clauses in Directives 2013/34/EU, 2014/95/EU, and 2013/50/EU, and accompanying SWD- Fitness Check.

a mohou se dokonce zvýšit, jelikož význam přikládaný informacím o udržitelnosti poroste. Nebudou-li přijata politická opatření k dosažení konsenzu ohledně informací, jež by měly podniky uvádět, dojde k značnému zvýšení nákladů a zátěže u podniků podávajících zprávy i u uživatelů těchto informací.

(14) Zvětšující se mezera mezi informačními potřebami uživatelů a stávajícími postupy podniků při podávání zpráv pravděpodobně způsobí, že jednotlivé členské státy budou zavádět stále rozdílnější vnitrostátní pravidla nebo standardy. Rozdílné požadavky na podávání zpráv v jednotlivých členských státech by podnikům působícím na přeshraničním základě přinášely dodatečné náklady a složitost, čímž by poškozovaly jednotný trh a narušovaly právo usazování a volný pohyb kapitálu v Unii. Tyto rozdílné požadavky na podávání zpráv rovněž vedou k tomu, že zveřejňované informace jsou na přeshraničním základě méně srovnatelné, a narušují tak unii kapitálových trhů.

(15) Články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU se vztahují na velké podniky, které jsou subjekty veřejného zájmu s průměrným počtem zaměstnanců přesahujícím 500, a na subjekty veřejného zájmu, které jsou mateřskými podniky velké skupiny, pokud průměrný počet zaměstnanců přesahuje 500 na konsolidovaném základě. Vzhledem k rostoucím potřebám uživatelů, pokud jde o informace o udržitelnosti, by se zveřejňování těchto informací mělo vyžadovat i od dalších kategorií podniků. Je proto vhodné vyžadovat, aby podrobné informace o udržitelnosti uváděly všechny velké podniky a všechny podniky kótované na regulovaných trzích s výjimkou mikropodniků. Zprávu o udržitelnosti na úrovni skupiny by měly mimoto vypracovávat všechny podniky, které jsou mateřskými podniky velkých skupin.

(16) Požadavek, aby informace o záležitostech týkajících se udržitelnosti zveřejňovaly i velké nekótované podniky, je zdůvodněn především obavami v souvislosti s dopady a odpovědností takových podniků, též prostřednictvím jejich hodnotového řetězce. V tomto ohledu by se na všechny velké podniky měly vztahovat stejné požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti. Informace od těchto velkých nekótovaných podniků navíc potřebují i účastníci finančního trhu.

(17) Požadavek, aby informace o záležitostech týkajících se udržitelnosti zveřejňovaly i podniky, které nejsou usazeny v Unii, mají však cenné papíry kótované na regulovaných trzích, reaguje na potřeby účastníků finančního trhu ohledně informací od těchto podniků za účelem pochopení rizik a dopadů jejich investic a splnění požadavků na zveřejňování informací stanovených v nařízení (EU) 2019/2088.

(18) Vzhledem k rostoucímu významu rizik spojených s udržitelností a s přihlédnutím ke skutečnosti, že malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích představují významnou část všech kótovaných podniků v Unii, je k zajištění ochrany investorů vhodné vyžadovat, aby informace o otázkách udržitelnosti zveřejňovaly i tyto podniky. Zavedení tohoto požadavku pomůže zajistit, aby účastníci finančního trhu mohli zahrnout menší kótované podniky do svých investičních portfolií na základě skutečnosti, že zveřejňují informace o udržitelnosti, které účastníci finančního trhu potřebují. Pomůže proto chránit a posílit přístup menších kótovaných podniků k finančnímu kapitálu a zabránit diskriminaci těchto podniků ze strany účastníků finančního trhu. Zavedení tohoto požadavku je rovněž nezbytné, aby bylo zajištěno, že účastníci finančního trhu mají k dispozici informace, které potřebují od podniků, do nichž se investovalo, aby mohli splnit vlastní požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti stanovené v nařízení (EU) 2019/2088. Malé a střední podniky kótované na regulovaných trzích by však měly mít dostatek času pro přípravu na uplatňování

požadavku týkajícího se zveřejňování informací o udržitelnosti, a to kvůli své menší velikosti a omezenějším prostředkům a s přihlédnutím ke složité ekonomické situaci způsobené pandemií COVID-19. Měly by mít také možnost podávat zprávy podle standardů, které jsou úměrné kapacitám a prostředkům malých a středních podniků. Pro dobrovolné používání těchto přiměřených standardů se mohou rozhodnout rovněž nekótované malé a střední podniky. Standardy pro malé a střední podniky stanoví referenční úroveň pro podniky, na něž se směrnice vztahuje, pokud jde o úroveň informací o udržitelnosti, jež mohou přiměřeně požadovat od dodavatelů a klientů z řad malých a středních podniků ve svých hodnotových řetězcích.

(19) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES[49] se vztahuje na všechny podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích. S cílem zajistit, aby pro všechny podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích, včetně emitentů ze třetích zemí, platily stejné požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, by směrnice 2004/109/ES měla obsahovat potřebné křížové odkazy na případné požadavky týkající se zveřejňování informací o udržitelnosti ve výroční finanční zprávě.

(20) Ustanovení čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce bodu i) a čtvrtého pododstavce směrnice 2004/109/ES zmocňují Komisi k přijetí opatření, jimiž stanoví mechanismus pro určování rovnocennosti informací požadovaných podle uvedené směrnice, a opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy. V čl. 23 odst. 4 třetím pododstavci směrnice 2004/109/ES je Komise zmocněna rovněž k přijetí nutných rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů užívaných emitenty ze třetí země. S cílem zohlednit zahrnutí požadavků na informace o udržitelnosti do směrnice 2004/109/ES by Komise měla být zmocněna ke stanovení mechanismu pro určování rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které uplatňují emitenti cenných papírů ze třetí země. Z téhož důvodu by měla být Komise zmocněna rovněž k přijímání nutných rozhodnutí o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti užívaných emitenty ze třetí země. Tyto změny zajistí jednotné režimy rovnocennosti, pokud jde o povinnosti týkající se podávání zpráv o udržitelnosti a povinnosti účetního výkaznictví s ohledem na výroční finanční zprávu.

(21) Ustanovení čl. 19a odst. 3 a čl. 29a odst. 3 směrnice 2013/34/EU v současnosti osvobozují všechny dceřiné podniky od povinnosti zveřejňovat nefinanční informace, pokud jsou tyto podniky a jejich dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení podniku vypracované jejich mateřským podnikem, obsahuje-li tato zpráva požadované nefinanční informace. Je však nutné zajistit, aby byly informace o udržitelnosti pro uživatele snadno přístupné, a zaručit transparentnost ohledně toho, kdo je mateřským podnikem vyňatého dceřiného podniku, který podává zprávu na konsolidovaném základě. Je proto nutné vyžadovat, aby tyto dceřiné podniky zveřejňovaly konsolidovanou zprávu vedení svého mateřského podniku a aby ve své zprávě vedení podniku uvedly odkaz na skutečnost, že jsou osvobozeny od povinnosti zveřejňovat informace o udržitelnosti. Tato výjimka by měla platit i tehdy, je-li mateřským podnikem podávajícím zprávy na konsolidovaném základě podnik ze třetí země, který zveřejňuje informace o udržitelnosti v souladu s požadavky této směrnice nebo způsobem rovnocenným se standardy EU pro podávání zpráv o udržitelnosti.

---

[49] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

(22) V článku 23 směrnice 2013/34/EU jsou mateřské podniky osvobozeny od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, jsou-li tyto podniky dceřinými podniky jiného mateřského podniku, který tuto povinnost plní. Je však třeba upřesnit, že režim osvobození od povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku funguje nezávisle na režimu osvobození od povinnosti podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti. Určitý podnik proto může být osvobozen od povinností sestavovat konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku, nikoli však od povinností podávat konsolidované zprávy o udržitelnosti, pokud jeho nejvyšší mateřský podnik sestavuje konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s právem Unie nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi, nevypracovává však konsolidovanou zprávu o udržitelnosti v souladu s právem EU nebo v souladu s rovnocennými požadavky, je-li podnik usazen ve třetí zemi.

(23) Klíčovou úlohu při přechodu na plně udržitelný a inkluzivní hospodářský a finanční systém v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu hrají úvěrové instituce a pojišťovny. Prostřednictvím svých úvěrových, investičních a upisovacích činností mohou mít významné pozitivní i negativní dopady. Úvěrové instituce a pojišťovny jiné než ty, které již musí dodržovat směrnici 2013/34/EU, včetně družstev a vzájemných pojišťoven, by proto měly podléhat požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti, pokud splňují určitá kritéria týkající se velikosti. Uživatelé těchto informací by takto mohli posoudit jak dopady těchto podniků na společnost a životní prostředí, tak rizika plynoucí z otázek udržitelnosti, jimž mohou tyto podniky čelit. S cílem zajistit soudržnost s požadavky na podávání zpráv stanovenými ve směrnici Rady 86/635/EHS[50] o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí se mohou členské státy, na které se podávání zpráv o udržitelnosti vztahuje, rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti na úvěrové instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[51].

(24) Seznam otázek udržitelnosti, o nichž musí podniky podávat zprávy, by měl být co nejsoudržnější s definicí „faktorů udržitelnosti“ stanovenou v nařízení (EU) 2019/2088. Uvedený seznam by měl odpovídat rovněž potřebám a očekáváním uživatelů a samotných podniků, jež často používají pojmy „environmentální“, „sociální“ a „správní“ jako způsob kategorizace tří hlavních otázek udržitelnosti. Seznam faktorů udržitelnosti podle nařízení (EU) 2019/2088 nezahrnuje výslovně záležitosti týkající se správy a řízení. Definice otázek udržitelnosti ve směrnici 2013/34/EU by proto měla vycházet z definice „faktorů udržitelnosti“ stanovené v nařízení (EU) 2019/2088, avšak s doplněním záležitostí týkajících se správy a řízení.

(25) Články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU vyžadují nejen zveřejňování informací „v rozsahu potřebném k pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení“, nýbrž také informací nezbytných pro pochopení dopadů jeho činnosti na environmentální, sociální a zaměstnanecké otázky, dodržování lidských práv a boj

---

50 Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

51 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

proti korupci a úplatkářství. Uvedené články proto vyžadují, aby podniky podávaly zprávy o tom, jak různé otázky udržitelnosti ovlivňují podnik, i o dopadech činností podniku na lidi a životní prostředí. To se označuje jako dvojí hledisko významnosti, přičemž jedno hledisko významnosti představují rizika pro podnik a jedno dopady podniku. Z kontroly účelnosti podávání zpráv podniků vyplývá, že tato dvě hlediska nejsou vždy náležitě chápána a uplatňována. Je proto nutné objasnit, že by podniky měly uvážit každé hledisko významnosti samo o sobě a měly by zveřejňovat informace, které jsou podstatné z obou hledisek, jakož i informace, jež jsou důležité pouze z jednoho hlediska.

(26) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU se vyžaduje, aby podniky zveřejňovaly informace o pěti oblastech podávání zpráv: obchodní model, politiky (včetně uplatňovaných postupů náležité péče), výsledek těchto politik, rizika a řízení rizik a klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti. Ustanovení čl. 19a odst. 1 směrnice 2013/34/EU neobsahuje výslovné odkazy na jiné oblasti podávání zpráv, které uživatelé informací pokládají za důležité a z nichž některé jsou v souladu se zveřejňováním informací podle mezinárodních rámců, včetně doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Požadavky na zveřejňování informací by měly být stanoveny dostatečně podrobně, aby se zajistilo, že podniky budou uvádět informace o své odolnosti vůči rizikům souvisejícím s otázkami udržitelnosti. Kromě oblastí podávání zpráv uvedených v čl. 19a odst. 1 a v čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU by proto podniky měly mít povinnost zveřejňovat informace o své obchodní strategii a odolnosti obchodního modelu a strategie vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti, o případných plánech k zajištění slučitelnosti jejich obchodního modelu a strategie s přechodem na udržitelnou a klimaticky neutrální ekonomiku; o tom, zda a jak jejich obchodní model a strategie zohledňují zájmy zúčastněných stran; o příležitostech, které pro podnik z otázek udržitelnosti vyplývají; o uplatňování aspektů obchodní strategie, které ovlivňují otázky udržitelnosti nebo jsou jimi ovlivněny; o cílech v oblasti udržitelnosti, které si podnik vytyčil, a o pokroku při jejich plnění; o úloze představenstva a vedení, pokud jde o otázky udržitelnosti; o hlavních skutečných a potenciálních nepříznivých dopadech spojených s činností podniku a o tom, jak podnik určil informace, které zveřejňuje. Jakmile se bude vyžadovat zveřejňování údajů, jako jsou cíle a pokrok při jejich plnění, nebude nadále nutný zvláštní požadavek na zveřejňování výsledků politik.

(27) K zajištění jednotnosti s mezinárodními nástroji, jako jsou obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a pokyny OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků, by měly být požadavky na zveřejňování informací o náležité péči stanoveny podrobněji, než je tomu v čl. 19a odst. 1 písm. b) a v čl. 29a odst. 1 písm. b) směrnice 2013/34/EU. Náležitá péče je postup, který podniky provádějí s cílem identifikovat hlavní skutečné i potenciální nepříznivé dopady spojené s jejich činností, předcházet jim, zmírňovat je a napravit, a určuje, jak tyto nepříznivé dopady řeší. Dopady spojené s činností podniku zahrnují dopady přímo způsobené podnikem, dopady, k nimž podnik přispívá, a dopady, které jinak souvisejí s hodnotovým řetězcem podniku. Postup náležité péče se týká celého hodnotového řetězce podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelských řetězců. V souladu s obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv se skutečné nebo potenciální nepříznivé dopady považují za hlavní, patří-li k největším dopadům spojeným s činností podniku na základě: závažnosti dopadu na lidi nebo životní prostředí; počtu osob, které jsou nebo mohou být dotčeny, nebo rozsahu poškození životního prostředí a snadnosti,

pokud jde o nápravu škod a uvedení životního prostředí nebo situace dotčených osob do původního stavu.

(28) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje zveřejňování informací o jiných nehmotných aktivech, než jsou nehmotná aktiva zachycená v rozvaze. Obecně se uznává, že informace o nehmotných aktivech a jiných nehmotných faktorech, včetně interně vytvořených nehmotných aktiv, nejsou zveřejňovány dostatečně, což brání náležitému posouzení vývoje, výkonnosti a postavení podniku a sledování investic. Aby mohli investoři lépe pochopit rostoucí mezeru mezi účetní hodnotou mnoha podniků a jejich tržním oceněním, jež se vyskytuje v mnoha hospodářských odvětvích, mělo by se vyžadovat náležité podávání zpráv o nehmotných aktivech. Je proto třeba vyžadovat, aby podniky zveřejňovaly informace o jiných nehmotných aktivech, než jsou nehmotná aktiva zachycená v rozvaze, počítaje v to duševní kapitál, lidský kapitál včetně rozvoje dovedností a sociální kapitál a schopnost navazovat vztahy, jakož i kapitál dobré pověsti. Informace o nehmotných aktivech by měly zahrnovat také informace týkající se výzkumu a vývoje.

(29) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU není upřesněno, zda mají být informace, jež se zveřejňují, výhledové, nebo zda se jedná o informace o minulých výsledcích. V současnosti chybí zveřejňování výhledových informací, které uživatelé informací o udržitelnosti obzvláště oceňují. Ustanovení článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU by proto měla uvádět, že zveřejňované informace o udržitelnosti zahrnují výhledové i retrospektivní informace a kvalitativní i kvantitativní informace. Zveřejňované informace o udržitelnosti by měly zohledňovat také krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý časový horizont a obsahovat údaje o celém hodnotovém řetězci podniku včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a případně jeho dodavatelského řetězce. Informace o celém hodnotovém řetězci podniku by měly zahrnovat informace související s jeho hodnotovým řetězcem v rámci EU a informace, které se týkají třetích zemí, sahá-li hodnotový řetězec podniku mimo EU.

(30) V čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU se vyžaduje, aby podniky ve zveřejněných nefinančních informacích uvedly také odkazy na částky vykazované v roční účetní rozvaze a další komentář k nim. Zmíněné články však nevyžadují, aby podniky uvedly odkazy na jiné informace ve zprávě vedení podniku nebo aby připojily další komentář k těmto informacím. V současnosti proto existuje nesoulad mezi zveřejňovanými nefinančními informacemi a ostatními informacemi uvedenými ve zprávě vedení podniku. V tomto ohledu je třeba stanovit jednoznačné požadavky.

(31) Podle ustanovení čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU musí podniky poskytnout jasné a odůvodněné vysvětlení, proč nesledují politiky ve vztahu k jedné nebo více z uvedených otázek, jestliže podnik dané politiky nesleduje. Rozdílné zacházení, pokud jde o zveřejňování informací o případných politikách podniků v porovnání s ostatními oblastmi podávání zpráv obsaženými ve zmíněných článcích, vede u podniků podávajících zprávy k nejasnostem a nepomáhá zvýšit kvalitu zveřejňovaných informací. Není proto třeba ve směrnici toto rozdílné zacházení s politikami zachovat. Standardy určí, jaké informace musí být ve vztahu k jednotlivým oblastem podávání zpráv zmíněným v článcích 19a a 29a zveřejňovány.

(32) Podniky spadající do oblasti působnosti čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU mohou vycházet z vnitrostátních, unijních nebo mezinárodních rámců pro podávání zpráv, a pokud tak činí, musí upřesnit, ze kterých rámců vycházely. Směrnice 2013/34/EU však nevyžaduje, aby podniky používaly společný rámec nebo

standard pro podávání zpráv, a nebrání podnikům v tom, aby se rozhodly, že nebudou rámec nebo standardy pro podávání zpráv používat vůbec. Jak se vyžaduje v článku 2 směrnice 2014/95/EU, Komise v roce 2017 zveřejnila nezávazné pokyny pro podniky spadající do oblasti působnosti zmíněné směrnice[52]. V roce 2019 zveřejnila Komise dodatečné pokyny týkající se konkrétně vykazování informací souvisejících se změnou klimatu[53]. Pokyny k vykazování informací souvisejících se změnou klimatu výslovně začleňovaly doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu. Z dostupných důkazů vyplývá, že tyto nezávazné pokyny neměly významný dopad na kvalitu nefinančních informací zveřejňovaných podniky, na něž se vztahuje oblast působnosti článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU. Dobrovolná povaha těchto pokynů znamená, že se podniky mohou rozhodnout, zda je budou uplatňovat, či nikoli. Pokyny proto nemohou samy o sobě zajistit srovnatelnost informací zveřejňovaných jednotlivými podniky nebo zveřejnění všech informací, které uživatelé pokládají za důležité. Z tohoto důvodu jsou zapotřebí závazné společné standardy pro podávání zpráv s cílem zajistit, aby byly informace srovnatelné a aby byly zveřejňovány všechny důležité informace. V návaznosti na zásadu dvojího hlediska významnosti by měly standardy zahrnovat veškeré informace, které jsou pro uživatele podstatné. Společné standardy pro podávání zpráv jsou nezbytné rovněž pro umožnění auditu a digitalizace podávání zpráv o udržitelnosti a k usnadnění dohledu a vymáhání jejich dodržování. Vypracování závazných společných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti je nezbytné k dosažení situace, kdy mají informace o udržitelnosti srovnatelný status jako finanční informace.

(33) Potřebám Unie, pokud jde o podávání podrobných zpráv o udržitelnosti, nevyhovuje sám o sobě žádný stávající standard nebo rámec. Informace vyžadované směrnicí 2013/34/EU musí zahrnovat informace, které jsou důležité z obou hledisek významnosti, musí se vztahovat na všechny otázky udržitelnosti a v příslušných případech musí být v souladu s jinými povinnostmi zveřejňovat informace o udržitelnosti uloženými podle práva Unie, včetně povinností stanovených v nařízení (EU) 2020/852 a nařízení (EU) 2019/2088. Závazné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti určené pro podniky v Unii musí mimoto odpovídat úrovni ambicí Zelené dohody pro Evropu a cíli Unie spočívajícímu v dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Je proto nezbytné zmocnit Komisi k přijetí standardů Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, umožnit jejich rychlé přijetí a zajistit, aby obsah standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti byl v souladu s potřebami Unie.

(34) Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) je neziskové sdružení založené podle belgického práva, jež slouží veřejnému zájmu tím, že poskytuje Komisi poradenství v souvislosti se schvalováním mezinárodních standardů účetního výkaznictví. Skupina EFRAG získala dobré jméno jakožto evropské středisko odborných znalostí, pokud jde o podávání zpráv podniků, a má vhodné předpoklady pro podporu koordinace mezi evropskými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti a mezinárodními iniciativami usilujícími o vypracování jednotných standardů v celosvětovém měřítku. V březnu 2021 zveřejnila mnohostranná pracovní skupina zřízená skupinou EFRAG doporučení týkající se možného vypracování

[52] Sdělení Komise *Pokyny pro vykazování nefinančních informací (metodika vykazování nefinančních informací)* (C/2017/4234).

[53] Sdělení Komise *Pokyny pro vykazování nefinančních informací: dodatek o vykazování informací souvisejících se změnou klimatu* (C/2019/4490).

standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti určených pro Evropskou unii. Tato doporučení obsahují návrhy na vypracování soudržného a komplexního souboru standardů pro podávání zpráv, které zahrnují všechny otázky udržitelnosti z dvojího hlediska významnosti. Tato doporučení obsahují rovněž podrobný plán vypracování těchto standardů a návrhy na vzájemné posílení spolupráce mezi globálními iniciativami v oblasti stanovování standardů a iniciativami Evropské unie v této oblasti. V březnu 2021 zveřejnil předseda skupiny EFRAG doporučení týkající se možných změn řízení skupiny EFRAG, pokud bude požádána o vypracování technického poradenství v souvislosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. K těmto doporučením patří vytvoření nového pilíře pro podávání zpráv v rámci skupiny EFRAG, přičemž stávající pilíř pro účetní výkaznictví se významně nemění. Při přijímání standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti by měla Komise vzít v úvahu technické poradenství, jež skupina EFRAG vypracuje. S cílem zajistit vysoce kvalitní standardy, které přispějí k evropskému veřejnému zájmu a uspokojí potřeby podniků i uživatelů zveřejňovaných informací, by technické poradenství skupiny EFRAG mělo být vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem a měly by k němu být připojeny analýzy nákladů a přínosů, přičemž by se měly využít odborné znalosti příslušných zúčastněných stran. S cílem zajistit, aby standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti zohledňovaly názory členských států Unie, by Komise měla před přijetím standardů konzultovat ohledně technického poradenství skupiny EFRAG skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) se podle nařízení (EU) 2019/2088 podílí na vypracovávání regulačních technických norem, a musí tudíž existovat soudržnost mezi těmito technickými regulačními normami a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010[54] hraje orgán ESMA úlohu rovněž při prosazování sbližování dohledu při vymáhání podávání zpráv podniků ze strany emitentů, jejichž cenné papíry jsou kótovány na regulovaných trzích EU a kteří budou muset tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti používat. Orgán ESMA by měl proto vydat k technickému poradenství skupiny EFRAG stanovisko. Toto stanovisko by mělo být poskytnuto do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise. Komise by měla konzultovat také Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování, aby byla zajištěna soudržnost standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti s příslušnými politikami a právními předpisy Unie. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.

(35) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být soudržné s ostatními právními předpisy Unie. Tyto standardy by měly být sladěny zejména s požadavky na zveřejňování informací obsaženými v nařízení (EU) 2019/2088 a měly by zohledňovat základní ukazatele a metodiky stanovené v různých aktech v přenesené pravomoci, které byly přijaty podle nařízení (EU) 2020/852, požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot podle nařízení Evropského

[54] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

parlamentu a Rady (EU) 2016/1011[55], minimálními standardy pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a případnou práci, kterou provede Evropský orgán pro bankovnictví při provádění požadavků na zveřejňování informací v rámci pilíře III podle nařízení (EU) č. 575/2013. Standardy by měly zohledňovat právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES[56] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009[57], a přihlížet k doporučení Komise 2013/179/EU[58] a jeho přílohám a příslušným aktualizacím. V úvahu je třeba vzít i jiné právní předpisy Unie včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU[59] a požadavky uložené v právu Unie podnikům, pokud jde o povinnosti řídících pracovníků a náležitou péči.

(36) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly zohledňovat pokyny Komise k vykazování nefinančních informací[60] a pokyny Komise k vykazování informací souvisejících se změnou klimatu[61]. Měly by zohledňovat i jiné požadavky na podávání zpráv obsažené ve směrnici 2013/34/EU, které přímo nesouvisejí s udržitelností, aby se zajistilo, že uživatelé zveřejňovaných informací budou lépe rozumět vývoji, výkonnosti, postavení a dopadům podniku, a to maximalizací vazeb mezi informacemi o udržitelnosti a ostatními informacemi uváděnými podle směrnice 2013/34/EU.

(37) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly být přiměřené a neměly by podnikům, které je musí používat, přinášet zbytečnou administrativní zátěž. S cílem minimalizovat narušení u podniků, které již informace o udržitelnosti zveřejňují, by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti měly brát v úvahu stávající standardy a rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti a případně účetnictví. K těmto standardům a rámcům patří organizace Global Reporting Initiative, Rada pro environmentální účetní standardy, Mezinárodní rada pro integrované podávání zpráv, Rada pro mezinárodní účetní standardy, pracovní skupina pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu, Výbor pro normy v oblasti zveřejňování informací o uhlíku a CDP (dříve projekt zveřejňování informací o uhlíku). Standardy Evropské unie by měly zohledňovat případné standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vypracované pod záštitou Nadace pro mezinárodní standardy účetního výkaznictví. S cílem zamezit zbytečné roztříštěnosti předpisů, jež by mohla mít negativní důsledky pro podniky působící v celosvětovém měřítku, by evropské standardy měly přispět k procesu sbližování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti na globální úrovni.

---

55 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

56 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

57 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

58 Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

59 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

60 2017/C 215/01.

61 2019/C 209/01.

(38) Ve svém sdělení o Zelené dohodě pro Evropu se Evropská komise zavázala podporovat podniky a další zúčastněné strany při vytváření standardizovaných účetních postupů v oblasti přírodního kapitálu v Unii i na mezinárodní úrovni s cílem zajistit řádné řízení rizik pro životní prostředí a možností zmírňování změny klimatu a snížit související transakční náklady. Transparentní projekt podpořený v rámci programu LIFE vypracovává první účetní metodiku v oblasti přírodního kapitálu, která zajistí větší srovnatelnost a transparentnost stávajících metod a současně sníží pro podniky prahovou hodnotu pro přijetí a používání systémů na podporu odolnosti jejich podnikatelské činnosti vůči budoucím změnám. Důležitým referenčním dokumentem v tomto ohledu je rovněž protokol o přírodním kapitálu. Ačkoliv účetní metody v oblasti přírodního kapitálu mají především posílit rozhodnutí v oblasti interního řízení, měly by být při stanovování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti náležitě uváženy. Některé účetní metodiky v oblasti přírodního kapitálu usilují o přiřazení peněžní hodnoty environmentálním dopadům činnosti podniků, což může uživatelům pomoci těmto dopadům lépe porozumět. Je proto vhodné, aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti mohly obsahovat peněžně vyjádřené ukazatele dopadů na udržitelnost, pokládá-li se to za nezbytné.

(39) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly brát v úvahu také mezinárodně uznané zásady a rámce pro odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj, včetně cílů udržitelného rozvoje stanovených OSN, obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, pokynů OECD pro nadnárodní podniky, pokynů OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků a souvisejících odvětvových pokynů, iniciativy OSN Global Compact, tripartitní deklarace Mezinárodní organizace práce o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku, normy ISO 26000 o sociální odpovědnosti a zásad OSN pro odpovědné investice.

(40) Je třeba zajistit, aby informace zveřejňované podniky v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti vyhovovaly potřebám uživatelů. Standardy pro podávání zpráv by proto měly upřesňovat informace, které mají podniky zveřejňovat ohledně všech důležitých environmentálních faktorů, včetně jejich dopadů a závislosti na klimatu, ovzduší, půdě, vodě a biologické rozmanitosti. Nařízení (EU) 2020/852 stanoví klasifikaci environmentálních cílů Unie. Z důvodu soudržnosti je vhodné používat podobnou klasifikaci k určení environmentálních faktorů, jimiž by se měly standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zabývat. Standardy pro podávání zpráv by měly uvážit a upřesnit geografické či jiné kontextové informace, jež by podniky měly zveřejňovat za účelem pochopení jejich hlavních dopadů na otázky udržitelnosti a hlavních rizik, jež pro daný podnik z otázek udržitelnosti vyplývají.

(41) S ohledem na informace související se změnou klimatu se uživatelé zajímají o fyzická rizika a rizika transformace podniků a o odolnost podniků vůči různým scénářům změny klimatu. Zajímají se rovněž o úroveň a rozsah emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování přisuzované danému podniku, včetně míry, v jaké podnik využívá kompenzace, a zdroje těchto kompenzací. Dosažení klimaticky neutrální ekonomiky vyžaduje sladění standardů pro započítávání a kompenzace emisí skleníkových plynů. Uživatelé potřebují spolehlivé informace o kompenzacích, které odstraní obavy ohledně možného dvojího započítání a nadhodnocených údajů, a to vzhledem k rizikům pro dosažení cílů souvisejících se změnou klimatu, jež mohou být tímto dvojím započítáním a nadhodnocenými údaji způsobena. Standardy pro podávání zpráv by proto měly upřesňovat informace, jež by podniky měly ohledně těchto záležitostí uvádět.

(42) Dosažení klimaticky neutrálního a oběhového hospodářství a netoxického životního prostředí vyžaduje plnou mobilizaci všech hospodářských odvětví. V tomto ohledu má zásadní význam snížení spotřeby energie a vyšší energetická účinnost, neboť energie se využívá napříč dodavatelskými řetězci. Ve standardech pro podávání zpráv o udržitelnosti je proto třeba náležitě uvážit energetické aspekty, zejména v souvislosti s environmentálními otázkami.

(43) Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by měly upřesňovat informace o sociálních faktorech, které by měly podniky zveřejňovat, včetně faktorů týkajících se zaměstnanců a lidských práv. Tyto informace by měly zahrnovat dopady podniků na lidi včetně dopadů na lidské zdraví. Informace o lidských právech, které podniky zveřejňují, by měly v příslušných případech zahrnovat informace o nucené práci v jejich hodnotových řetězcích. Standardy pro podávání zpráv, které se zabývají sociálními faktory, by měly upřesňovat informace, jež by podniky měly zveřejňovat, s ohledem na zásady evropského pilíře sociálních práv, které jsou pro podniky relevantní, včetně rovných příležitostí pro všechny a pracovních podmínek. Akční plán evropského pilíře sociálních práv přijatý v březnu 2021 žádá přísnější požadavky na podávání zpráv o sociálních otázkách ze strany podniků. Standardy pro podávání zpráv by měly stanovit rovněž informace, které by podniky měly zveřejňovat s ohledem na lidská práva, základní svobody, demokratické principy a standardy stanovené v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci, v základních úmluvách Mezinárodní organizace práce a v Listině základních práv Evropské unie.

(44) Uživatelé potřebují informace o správních faktorech, včetně informací o úloze správních, řídících a dozorčích orgánů podniku, též s ohledem na otázky udržitelnosti, o složení těchto orgánů a systémech vnitřní kontroly a řízení rizik podniku, a to i ve vztahu k procesu podávání zpráv. Uživatelé potřebují také informace o firemní kultuře v podnicích a o jejich přístupu k etice v podnikání, včetně boje proti korupci a úplatkářství, a o jejich politické angažovanosti, včetně lobbistických činností. Informace o řízení podniku a kvalitě vztahů s obchodními partnery, včetně platebních praktik týkajících se dne nebo lhůty splatnosti, sazby úroku z prodlení nebo náhrady nákladů spojených s vymáháním, jak je uvedeno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU[62] o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, pomohou uživatelům pochopit rizika podniku, jakož i jeho dopady na otázky udržitelnosti. Tisíce podniků, zejména malých a středních, se každoročně potýkají s administrativní a finanční zátěží z toho důvodu, že obdrží opožděné platby či platby neobdrží vůbec. Opožděné platby v konečném důsledku vedou k platební neschopnosti a úpadku, což má ničivé účinky na celé hodnotové řetězce. Větší množství informací o platebních praktikách by mělo posílit postavení ostatních podniků, pokud jde o určení rychlých a spolehlivých plátců, odhalování nekalých platebních praktik, přístup k informacím o podnicích, s nimiž obchodují, a sjednávání spravedlivějších platebních podmínek.

(45) Standardy pro podávání zpráv by měly prosazovat integrovanější přehled všech informací zveřejňovaných podniky ve zprávě vedení podniku, aby uživatelé těchto informací mohli lépe pochopit vývoj, výkonnost, postavení a dopady podniku. Tyto standardy by měly v případě potřeby rozlišovat mezi informacemi, jež by měly

[62] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 48, 23.2.2011, s. 1).

podniky zveřejňovat při podávání zpráv na individuální úrovni, a informacemi, které mají podniky uvádět při podávání zpráv na konsolidovaném základě. Dotyčné standardy by měly obsahovat také pokyny pro podniky ohledně postupu k určení informací o udržitelnosti, jež by měly být uvedeny ve zprávě vedení podniku.

(46) Podniky v témže odvětví jsou často vystaveny podobným rizikům spojeným s udržitelností a často mají obdobné dopady na společnost a životní prostředí. Srovnání mezi podniky v témže odvětví je pro investory a ostatní uživatele informací o udržitelnosti obzvláště cenné. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijaté Komisí by proto měly upřesňovat jak informace, které by měly zveřejňovat podniky ve všech odvětvích, tak informace, jež mají podniky zveřejňovat v závislosti na svém odvětví činnosti. Standardy by měly přihlížet také k potížím, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od dodavatelů z řad malých a středních podniků a od dodavatelů na rozvíjejících se trzích a v rozvíjejících se ekonomikách.

(47) Pro včasné uspokojení informačních potřeb uživatelů, a zejména vzhledem k naléhavosti splnění informačních potřeb účastníků finančního trhu, na něž se vztahují požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 odst. 6 a 7 nařízení (EU) 2019/2088, by měla Komise přijmout první soubor standardů pro podávání zpráv do 31. října 2022. Zmíněný soubor standardů pro podávání zpráv by měl uvádět informace, které by podniky měly zveřejňovat, pokud jde o všechny oblasti podávání zpráv a otázky udržitelnosti, a které účastníci finančního trhu potřebují ke splnění povinností týkajících se zveřejňování informací, jež jsou stanoveny v nařízení (EU) 2019/2088. Nejpozději do 31. října 2023 by Komise měla přijmout druhý soubor standardů pro podávání zpráv, které upřesní doplňkové informace ohledně otázek udržitelnosti a oblastí podávání zpráv, jež by podniky měly v případě potřeby zveřejňovat, a informace specifické pro odvětví, v němž daný podnik působí. Komise by měla standardy každé tři roky přezkoumat s cílem zohlednit příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

(48) Směrnice 2013/34/EU nevyžaduje, aby byly účetní závěrky nebo zprávy vedení podniku poskytovány v digitální podobě, což omezuje dohledatelnost a využitelnost zveřejňovaných informací. Uživatelé informací o udržitelnosti v rostoucí míře očekávají, že tyto informace budou dohledatelné a strojově čitelné v digitální podobě. Digitalizace vytváří příležitosti k účinnějšímu využívání informací a má potenciál k významným úsporám nákladů u uživatelů i podniků. Podniky by proto měly mít povinnost sestavovat své účetní závěrky a zprávy vedení podniku ve formátu XHTML v souladu s článkem 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815[63] a značkovat informace o udržitelnosti, včetně informací zveřejněných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s uvedeným nařízením v přenesené pravomoci. Bude nezbytná digitální taxonomie pro standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, aby bylo možné zveřejňované informace označit v souladu s dotyčnými standardy. Tyto požadavky by se měly začlenit do činnosti v oblasti digitalizace, kterou Komise oznámila ve svém sdělení nazvaném *Evropská strategie pro data*[64] a ve *Strategii EU v oblasti digitálních financí*[65]. Tyto požadavky rovněž

63 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

doplňují vytvoření jednotného evropského přístupového místa pro veřejné informace podniků předpokládané v akčním plánu pro unii kapitálových trhů, jenž rovněž řeší potřebu strukturovaných údajů.

(49) Aby bylo možné začlenit zveřejňované informace o udržitelnosti do jednotného evropského přístupového místa, měly by členské státy zajistit, aby podniky zveřejňovaly řádně schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku ve stanoveném elektronickém formátu a aby zprávy vedení podniku obsahující informace o udržitelnosti byly neprodleně po zveřejnění dány k dispozici příslušnému úředně určenému mechanismu uvedenému v čl. 21 odst. 2 směrnice 2004/109/ES.

(50) Ustanovení čl. 19a odst. 4 směrnice 2013/34/EU umožňuje členským státům osvobodit podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku přehled nefinančních informací vyžadovaný podle čl. 19a odst. 1. Členské státy tak mohou učinit, pokud dotyčný podnik vypracovává samostatnou zprávu, která je zveřejněna společně se zprávou vedení podniku v souladu s článkem 30 uvedené směrnice, nebo je-li zpráva zpřístupněna na internetových stránkách podniku v přiměřené době, která nesmí překročit šest měsíců od rozvahového dne, a ve zprávě vedení podniku je na ni uveden odkaz. Stejná možnost existuje s ohledem na konsolidovaný přehled nefinančních informací, jak je uvedeno v čl. 29a odst. 4 směrnice 2013/34/EU. Tuto možnost využilo dvacet členských států. Možnost zveřejňovat samostatnou zprávu však omezuje dostupnost informací, které spojují finanční informace a informace o otázkách udržitelnosti. Brání rovněž dohledatelnosti a přístupnosti informací pro uživatele, zejména investory, kteří se zajímají o finanční informace i o informace o udržitelnosti. Tento problém zhoršují možné rozdílné lhůty pro zveřejnění finančních informací a informací o udržitelnosti. Zveřejnění informací v samostatné zprávě může rovněž interně i externě vyvolávat dojem, že informace o udržitelnosti patří do kategorie méně důležitých informací, což může mít negativní dopad na vnímanou spolehlivost daných informací. Podniky by proto měly informace o udržitelnosti uvádět ve zprávě vedení podniku a členským státům by již nemělo být dovoleno, aby podniky od povinnosti zahrnout do zprávy vedení podniku informace o otázkách udržitelnosti osvobodily. Tato povinnost pomůže také objasnit úlohu příslušných vnitrostátních orgánů při dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti v rámci zprávy vedení podniku v souladu se směrnicí 2004/109/ES. Podniky, které musí uvádět informace o udržitelnosti, by navíc neměly být v žádném případě osvobozeny od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, neboť ta je důležitá pro zajištění toho, aby byly informace o udržitelnosti veřejně přístupné.

(51) Podle článku 20 směrnice 2013/34/EU musí podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích uvést ve zprávě vedení podniku výkaz o správě a řízení podniku, který musí obsahovat kromě jiných informací popis politiky rozmanitosti uplatňované podnikem na správní, řídící a dozorčí orgány. Článek 20 směrnice 2013/34/EU poskytuje podnikům flexibilitu, pokud jde o rozhodnutí, které aspekty rozmanitosti by měly být zveřejněny. Neukládá podnikům výslovně povinnost uvést informace o jakémkoli konkrétním aspektu rozmanitosti. Aby bylo dosaženo pokroku směrem k genderově vyváženější účasti na rozhodování o ekonomických otázkách, je třeba zajistit, aby podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích vždy zveřejňovaly informace o svých politikách v oblasti genderové rozmanitosti a o jejich provádění. Aby se však zamezilo zbytečné administrativní zátěži, měly by mít dotyčné podniky možnost zveřejnit některé informace vyžadované v článku 20 směrnice 2013/34/EU spolu s jinými informacemi týkajícími se udržitelnosti.

(52) Podle článku 33 směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby členové správních, řídících a dozorčích orgánů podniku měli kolektivní povinnost zajistit, aby (konsolidovaná) roční účetní závěrka, (konsolidovaná) zpráva vedení podniku a (konsolidovaný) výkaz o správě a řízení podniku byly vypracovány a zveřejněny v souladu s požadavky zmíněné směrnice. Tato kolektivní povinnost by se měla rozšířit na požadavky v oblasti digitalizace stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, na požadavek dodržovat standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti a na požadavek týkající se značkování zpráv o udržitelnosti.

(53) V oblasti ověřování jistoty se rozlišuje mezi zakázkami poskytujícími omezenou a přiměřenou jistotu. V závěru u zakázky poskytující omezenou jistotu se obvykle používá záporná forma výroku a konstatuje se, že odborník nezjistil žádnou skutečnost umožňující vyvodit závěr, že dotyčná záležitost vykazuje významné nesprávnosti. Auditor provádí méně testů než u zakázky poskytující přiměřenou jistotu. Množství práce u zakázky poskytující omezenou jistotu je proto menší než u přiměřené jistoty. Práce na zakázce poskytující přiměřenou jistotu zahrnuje rozsáhlé postupy včetně posouzení vnitřních kontrol podniku podávajícího zprávy a testování věcné správnosti, a je tudíž podstatně náročnější než v případě omezené jistoty. V závěru u tohoto typu zakázky se obvykle používá kladná forma výroku a uvádí se hodnocení dané záležitosti podle předem definovaných kritérií. Podle čl. 19a odst. 5 a čl. 29a odst. 5 směrnice 2013/34/EU musí členské státy zajistit, aby statutární auditor nebo auditorská společnost ověřili, zda byl vypracován přehled nefinančních informací nebo samostatná zpráva. Nevyžaduje se, aby informace ověřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, ačkoli členské státy mohou takovéto ověření vyžadovat, pokud si to přejí. Neexistence požadavku na ověření jistoty u zpráv o udržitelnosti na rozdíl od požadavku, aby statutární auditor provedl ověření s přiměřenou jistotou u účetních závěrek, by ohrozila věrohodnost zveřejňovaných informací o udržitelnosti, a nebyly by tudíž splněny potřeby zamýšlených uživatelů, pokud jde o zmíněné informace. Ačkoliv cílem je dosažení obdobné úrovně jistoty u zveřejňovaných finančních informací i informací o udržitelnosti, neexistence společně dohodnutého standardu pro ověřování zpráv o udržitelnosti vytváří riziko rozdílného chápání a očekávání ohledně toho, co by mělo představovat ověření poskytující přiměřenou jistotu u jednotlivých kategorií informací o udržitelnosti, zejména s ohledem na zveřejňování výhledových a kvalitativních informací. Měl by se proto uvážit postupný přístup ke zvyšování míry jistoty vyžadované u informací o udržitelnosti, počínaje povinností statutárního auditora nebo auditorské společnosti vydat výrok ohledně souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie na základě ověření s omezenou jistotou. Tento výrok by se měl týkat souladu zprávy o udržitelnosti se standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, postupu podniku při určování informací zveřejněných podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a dodržení požadavku na značkování zpráv o udržitelnosti. Auditor by měl také posoudit, zda zpráva podniku splňuje požadavky na podávání zpráv stanovené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852. S cílem zaručit společné chápání a očekávání ohledně toho, co by mělo ověření poskytující přiměřenou jistotu zahrnovat, by měli mít statutární auditor nebo auditorská společnost povinnost vydat na základě ověřovací zakázky poskytující přiměřenou jistotu výrok o souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky Unie, pokud Komise přijme ověřovací standardy pro přiměřenou jistotu u zpráv o udržitelnosti. To by umožnilo rovněž postupný rozvoj trhu pro ověřování informací o udržitelnosti a rozvoj postupů podniků při podávání zpráv. Tento postupný přístup by znamenal také postupné zvyšování nákladů podniků podávajících zprávy, neboť ověření s přiměřenou jistotou je nákladnější než s omezenou jistotou.

(54) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti již ověřují účetní závěrky a zprávy vedení podniku. Ověřování zpráv o udržitelnosti statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi by pomohlo zajistit spojitost mezi finančními informacemi a informacemi o udržitelnosti a jejich konzistentnost, což je pro uživatele informací o udržitelnosti obzvláště důležité. Existuje však riziko další koncentrace trhu s auditorskými službami, což by mohlo ohrozit nezávislost auditorů a zvýšit odměny za audit nebo ověření. Je proto vhodné poskytnout podnikům širší výběr nezávislých poskytovatelů ověřovacích služeb za účelem ověřování zpráv o udržitelnosti. Členské státy by proto měly mít možnost akreditovat nezávislé poskytovatele ověřovacích služeb podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[66] s cílem vydávat výrok ohledně zprávy o udržitelnosti, jež by měla být zveřejněna společně se zprávou vedení podniku. Členské státy by měly stanovit požadavky, kterými zajistí jednotné výsledky při ověřování zpráv o udržitelnosti, jež provádějí různí poskytovatelé ověřovacích služeb. Všichni nezávislí poskytovatelé ověřovacích služeb by proto měli podléhat požadavkům, jež odpovídají požadavkům stanoveným ve směrnici 2006/43/ES, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti. To zaručí rovněž rovné podmínky pro všechny osoby a společnosti, jimž členské státy povolí vydávat výrok o míře jistoty u zpráv o udržitelnosti, včetně statutárních auditorů. Pokud si podnik ohledně své zprávy o udržitelnosti vyžádá názor jiného akreditovaného nezávislého poskytovatele ověřovacích služeb než statutárního auditora, neměl by mít navíc povinnost vyžádat si tento názor od statutárního auditora.

(55) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES[67] stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Je nezbytné zajistit, aby se na audit účetních závěrek a ověření zpráv o udržitelnosti ze strany statutárního auditora vztahovala shodná pravidla. Vydává-li výrok ke zprávě o udržitelnosti statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit účetních závěrek, měla by se použít směrnice 2006/43/ES.

(56) Pravidla týkající se schvalování a uznávání statutárních auditorů a auditorských společností by měla zajistit, aby statutární auditoři měli nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s ověřováním zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit tyto znalosti v praxi. Statutárním auditorům, kteří již byli schváleni nebo uznáni určitým členským státem, by však mělo být i nadále povoleno provádět povinné audity a měli by mít také možnost ověřovat zprávy o udržitelnosti. Členské státy by však měly zajistit, aby již schválení statutární auditoři získali potřebné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv, a to prostřednictvím průběžného odborného vzdělávání.

(57) Mělo by být zajištěno, aby požadavky uložené auditorům s ohledem na jejich činnost v souvislosti s povinným auditem a ověřováním zpráv o udržitelnosti byly konzistentní. Je tudíž třeba stanovit, že vydává-li výrok ohledně zprávy o udržitelnosti statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit účetních závěrek, podílejí se na ověření zprávy o udržitelnosti aktivně klíčoví auditorští partneři. Mělo by se vyžadovat, aby při ověřování zprávy o udržitelnosti věnovali

---

66 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

67 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

statutární auditoři zakázce dostatek času a vyčlenili dostatečné zdroje, aby zajistili řádné plnění svých povinností. Záznamy o klientovi by měly také upřesňovat odměny účtované za ověření zprávy o udržitelnosti a spis auditora by měl obsahovat informace týkající se ověření zprávy o udržitelnosti.

(58) Podle článku 25 směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést vhodná pravidla, která zabrání tomu, aby byly odměny za povinný audit ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu nebo stanovovány na jejich základě nebo aby byly založeny na jakékoli podmíněnosti. V článcích 21 až 24 uvedené směrnice se také vyžaduje, aby členské státy zajistily, že statutární auditoři provádějící povinné audity dodržují pravidla týkající se profesní etiky, nezávislosti, nestrannosti, důvěrnosti a profesního tajemství. Z důvodu soudržnosti je vhodné, aby byla tato pravidla rozšířena na činnost, kterou statutární auditoři vykonávají v souvislosti s ověřením zpráv o udržitelnosti.

(59) K zajištění jednotných postupů při ověřování jistoty a vysoce kvalitního ověření zpráv o udržitelnosti v celé Unii by Komise měla být zmocněna k přijetí standardů pro ověřování zpráv o udržitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Členské státy by měly uplatňovat vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku. Tyto ověřovací standardy by měly stanovit postupy, které auditor provede za účelem vyvození svých závěrů týkajících se míry jistoty u zprávy o udržitelnosti.

(60) V článku 27 směrnice 2006/43/ES jsou stanovena pravidla týkající se povinného auditu skupiny podniků. Tato pravidla by se měla rozšířit na ověření konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, pokud statutární auditor provádí povinný audit.

(61) Podle článku 28 směrnice 2006/43/ES musí statutární auditoři nebo auditorské společnosti uvést výsledky povinného auditu ve zprávě auditora. Tento požadavek by se měl rozšířit na ověřování zpráv o udržitelnosti, aby bylo zajištěno, že v téže zprávě auditora jsou uvedeny i výsledky ověření zprávy o udržitelnosti.

(62) V článku 29 směrnice 2006/43/ES se vyžaduje, aby členské státy zavedly systém přezkumu zajištění kvality vztahující se na statutární auditory a auditorské společnosti. S cílem zaručit, že se přezkumy zajištění kvality uskutečňují i ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti a že osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv, by se měl požadavek na zavedení systému přezkumu zajištění kvality rozšířit i na ověřování zpráv o udržitelnosti.

(63) Podle kapitoly VII směrnice 2006/43/ES musí členské státy zavést systémy vyšetřování a sankcí ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinné audity. Kapitola VIII uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy zavedly účinný systém veřejného dohledu a aby zajistily, že regulační ujednání mezi systémy veřejného dohledu umožňují účinnou spolupráci na úrovni Unie v oblasti činností dohledu členských států. Tyto požadavky by se měly rozšířit na statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí zakázky týkající se ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla zajištěna konzistentnost vyšetřování, sankcí a rámců dohledu zavedených v souvislosti s činností auditora při povinném auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.

(64) Články 37 a 38 směrnice 2006/43/ES obsahují pravidla týkající se jmenování a odvolání statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinné audity. Tato pravidla by se měla rozšířit na ověřování zpráv o udržitelnosti, aby byla

zajištěna konzistentnost pravidel uložených auditorům s ohledem na jejich činnost v souvislosti s povinným auditem a ověřováním zpráv o udržitelnosti.

(65) Podle článku 39 směrnice 2006/43/ES musí členské státy zajistit, aby každý subjekt veřejného zájmu měl výbor pro audit, a ve zmíněném článku jsou upřesněny také úkoly výboru ve vztahu k povinnému auditu. Výboru pro audit by měly být přiděleny určité úkoly související s ověřováním zpráv o udržitelnosti. K těmto úkolům by měla patřit zejména povinnost informovat správní či dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlit, jak výbor pro audit přispěl k integritě podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla úloha výboru pro audit v tomto procesu.

(66) Článek 45 směrnice 2006/43/ES obsahuje požadavky na registraci auditorů a auditorských subjektů ze třetích zemí a dohled nad nimi. Aby byl zajištěn jednotný rámec pro činnost auditorů ve vztahu k povinnému auditu i ověřování zpráv o udržitelnosti, je nutné rozšířit tyto požadavky na ověřování zpráv o udržitelnosti.

(67) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014[68] se vztahuje na statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu. K zajištění nezávislosti statutárního auditora zakazuje článek 5 zmíněného nařízení poskytování některých neauditorských služeb v určité době. Tato nezávislost by měla být zajištěna i u činnosti statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinné audity subjektů veřejného zájmu ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti. Na seznam zakázaných neauditorských služeb by proto měly být zařazeny poradenské služby týkající se přípravy zprávy o udržitelnosti.

(68) Podle článku 14 nařízení (EU) č. 537/2014 musí statutární auditoři a auditorské společnosti každoročně informovat svůj příslušný orgán o příjmech získaných z povinných auditů a z neauditorských služeb subjektů veřejného zájmu. Auditoři a auditorské společnosti by měli mít povinnost upřesnit, které příjmy v rámci příjmů plynoucích z neauditorských služeb jsou získány z ověřování zpráv o udržitelnosti.

(69) Podle článku 51 směrnice 2013/34/EU vymáhají podávání zpráv ze strany podniků, jejichž cenné papíry nejsou kótovány na regulovaných trzích, členské státy. Druhy sankcí však nejsou stanoveny, což znamená, že se sankční režimy mohou mezi jednotlivými členskými státy značně lišit, a narušovat tudíž jednotný trh. Pro lepší podávání zpráv o udržitelnosti na vnitřním trhu a za účelem přispění k přechodu na plně udržitelný a inkluzivní hospodářský a finanční systém, v jehož rámci jsou přínosy růstu široce sdíleny v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu, by členské státy měly stanovit určité sankce a správní opatření v případě porušení požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti. Sankční režim podle směrnice 2013/34/EU by se proto měl odpovídajícím způsobem posílit, aby členské státy stanovily vhodné sankce a správní opatření.

(70) Článek 24 směrnice 2004/109/ES svěřuje vnitrostátním orgánům dohledu úkol spočívající ve vymáhání dodržování požadavků na podávání zpráv podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích. Článek 4 zmíněné směrnice upřesňuje obsah výročních finančních zpráv, neobsahuje však výslovný odkaz na články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, které vyžadují sestavení (konsolidovaného) přehledu

[68] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

nefinančních informací. To znamená, že příslušné vnitrostátní orgány některých členských států nemají právní mandát provádět dohled nad těmito přehledy nefinančních informací, zejména v případě, jsou-li tyto přehledy zveřejňovány v samostatné zprávě mimo výroční finanční zprávu, jak mohou členské státy v současnosti povolit. Je proto nezbytné vložit do čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/109/ES odkaz na podávání zpráv o udržitelnosti. Je rovněž nutné vyžadovat, aby odpovědné osoby v rámci emitenta ve výroční finanční zprávě potvrdily, že podle jejich nejlepšího vědomí je zpráva vedení podniku vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Vzhledem k novosti těchto požadavků na podávání zpráv by měl mimoto Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydat pokyny pro příslušné vnitrostátní orgány, aby podpořil sbližování postupů v oblasti dohledu nad podáváním zpráv o udržitelnosti emitenty, na něž se vztahuje směrnice 2004/109/ES.

(71) Členské státy se vyzývají, aby posoudily dopad svého prováděcího aktu na malé a střední podniky a zajistily, že tyto podniky nebudou nepřiměřeně zasaženy, a to se zvláštním zřetelem na mikropodniky a administrativní zátěž, a aby výsledky tohoto posouzení zveřejnily. Členské státy by měly uvážit zavedení opatření na podporu malých a středních podniků při dobrovolném uplatňování zjednodušených standardů pro podávání zpráv.

(72) Směrnice 2013/34/EU, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a nařízení (EU) č. 537/2014 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1
Změny směrnice 2013/34/EU

Směrnice 2013/34/EU se mění takto:

1) v článku 1 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Koordinační opatření stanovená v článcích 19a, 19d, 29a, 30 a 33, v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) a odstavcích 2 a 3 a v článku 51 této směrnice se použijí také na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na níže uvedené podniky bez ohledu na jejich právní formu:

a) pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS*[1];

b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013*[2].

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou koordinační opatření uvedená v prvním pododstavci uplatňovat na podniky uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 2) až 23) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU*[3].

---

*[1] Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

*[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

*[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“;

2) v článku 2 se se doplňují body 17 až 20, které znějí:

„17) „otázkami udržitelnosti“ faktory udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088[*4] a správní faktory;

18) „zprávami o udržitelnosti“ zveřejňování informací souvisejících s otázkami udržitelnosti v souladu s články 19a, 19d a 29a této směrnice;

19) „nehmotnými aktivy“ nefyzické zdroje, které přispívají k vytváření hodnoty podniku;

20) „nezávislým poskytovatelem ověřovacích služeb“ subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[*5] pro konkrétní činnost posuzování shody uvedenou v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) této směrnice.

[*4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

[*5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).“;

3) článek 19a se nahrazuje tímto:

„Článek 19a

Podávání zpráv o udržitelnosti

1. Velké podniky a ode dne 1. ledna 2026 malé a střední podniky, které jsou podniky uvedenými v čl. 2 bodě 1 písm. a), zahrnou do zprávy vedení podniku informace potřebné k pochopení dopadů podniku na otázky udržitelnosti a informace potřebné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj podniku, jeho výkonnost a postavení.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují zejména:

a) stručný popis obchodního modelu a strategie podniku, včetně:

i) odolnosti obchodního modelu a strategie podniku vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;

ii) příležitostí pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti;

iii) plánů podniku, které mají zajistit, aby byly jeho obchodní model a strategie slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou;

iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie podniku zohledňují zájmy zúčastněných stran podniku a dopady podniku na otázky udržitelnosti;

v) způsobu, jakým byla prováděna strategie podniku s ohledem na otázky udržitelnosti;

b) popis cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si podnik vytyčil, a pokroku, jehož podnik při plnění těchto cílů dosáhl;

c) popis úlohy správních, řídících a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti;

d) popis politik podniku ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

e) popis:

i) postupu náležité péče, který se uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s hodnotovým řetězcem podniku, včetně jeho vlastní provozní činnosti, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelského řetězce;

iii) přijatých opatření a výsledků těchto opatření, která mají skutečným nebo potenciálním dopadům předcházet, zmírnit je nebo je napravit;

f) popis hlavních rizik pro podnik spojených s otázkami udržitelnosti, včetně hlavních závislostí podniku na těchto otázkách a způsobu, jakým podnik tato rizika řídí;

g) ukazatele důležité pro zveřejňování informací uvedených v písmenech a) až f).

Podniky zveřejňují také informace o nehmotných aktivech včetně informací o duševním, lidském a sociálním kapitálu a schopnosti navazovat vztahy.

Podniky zveřejňují postup, jímž určily informace, které zahrnuly do zprávy vedení podniku v souladu s odstavcem 1, a v rámci tohoto postupu zohlední krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahují výhledové i retrospektivní informace a kvalitativní i kvantitativní informace.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o hodnotovém řetězci podniku, včetně vlastní provozní činnosti podniku, jeho produktů a služeb, jeho obchodních vztahů a jeho dodavatelského řetězce.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené ve zprávě vedení podniku v souladu s článkem 19 a částky vykazované v roční účetní závěrce a další komentář k nim.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, vynechány, a to ve výjimečných případech, kdy by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídících a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, uvedení těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení daného podniku, neznemožňuje-li ovšem jejich vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje podniku, jeho výkonnosti a postavení a dopadu jeho činnosti.

4. Podniky zveřejňují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b.

5. Odchylně od čl. 19a odst. 1 až 4 mohou malé a střední podniky uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. a) podávat zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky podle článku 19c.

6. Má se za to, že podniky, které splňují požadavky stanovené v odstavcích 1 až 4, splnily požadavek stanovený v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci.

7. Podnik, který je dceřiným podnikem, je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení mateřského podniku, která je vypracována v souladu s články 29 a 29a. Podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení daného mateřského podniku a pokud je konsolidovaná zpráva vedení podniku vypracována způsobem, který lze podle příslušných prováděcích opatření přijatých podle čl. 23 odst. 4 bodu i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES*[6] považovat za rovnocenný způsobu vyžadovanému standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b této směrnice.

Konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku uvedená v prvním pododstavci se zveřejňuje v souladu s článkem 30 způsobem předepsaným právem členského státu, jímž se podnik, který je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, řídí.

Členský stát, jehož právem se podnik, který je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení podniku uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce zveřejňovala v úředním jazyce členského státu nebo v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí a aby byl případný nezbytný překlad do těchto jazyků ověřený.

Zpráva vedení podniku osvobozeného od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 obsahuje všechny tyto informace:

a) název a sídlo mateřského podniku, který zveřejňuje informace na úrovni skupiny v souladu s články 29 a 29a nebo způsobem, který lze podle příslušných prováděcích opatření přijatých podle čl. 23 odst. 4 bodu i) směrnice 2004/109/ES považovat za rovnocenný způsobu vyžadovanému standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b;

b) skutečnost, že podnik je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku.

---

*[6] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

4) vkládají se nové články 19b, 19c a 19d, které znějí:

„Článek 19b

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti

1. Komise přijme v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesňují informace, které mají podniky zveřejňovat podle článků 19a a 29a, a případně stanoví strukturu pro zveřejňování těchto informací. Konkrétně:

a) do 31. října 2022 přijme Komise akty v přenesené pravomoci, které stanoví, jaké informace mají podniky zveřejňovat podle čl. 19a odst. 1 a 2, a upřesní přinejmenším informace odpovídající potřebám účastníků finančního trhu, kteří

podléhají povinnostem týkajícím se zveřejňování informací podle nařízení (EU) 2019/2088;

b) do 31. října 2023 přijme Komise akty v přenesené pravomoci upřesňující:

i) doplňkové informace, které mají podniky zveřejňovat s ohledem na otázky udržitelnosti a oblasti podávání zpráv uvedené v čl. 19a odst. 2, jsou-li zapotřebí;

ii) informace, které mají podniky zveřejňovat a které jsou specifické pro odvětví, v němž působí.

Komise každý akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku nejméně každé tři roky od data jeho použitelnosti přezkoumá, přičemž vezme v úvahu technické poradenství poskytnuté Evropskou poradní skupinou pro účetní výkaznictví (EFRAG), a v případě potřeby tyto akty v přenesené pravomoci pozmění tak, aby se zohlednil příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

2. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 vyžadují, aby byly informace, které mají být zveřejněny, srozumitelné, relevantní, reprezentativní, ověřitelné a srovnatelné a aby byly věrně zachyceny.

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti s přihlédnutím k předmětu konkrétního standardu:

a) upřesňují informace o environmentálních faktorech, které mají podniky zveřejňovat, včetně informací o:

i) zmírňování změny klimatu;

ii) přizpůsobování se změně klimatu;

iii) vodních a mořských zdrojích;

iv) využívání zdrojů a oběhovém hospodářství;

v) znečištění;

vi) biologické rozmanitosti a ekosystémech;

b) upřesňují informace o sociálních faktorech, které mají podniky zveřejňovat, včetně informací o:

i) rovných příležitostech pro všechny, včetně rovnosti žen a mužů a stejné odměny za stejnou práci, odborné přípravy a rozvoje dovedností a zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením;

ii) pracovních podmínkách, včetně bezpečného a adaptabilního zaměstnání, mezd, sociálního dialogu, kolektivního vyjednávání a zapojení pracovníků, rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem a zdravého, bezpečného a dobře uzpůsobeného pracovního prostředí;

iii) dodržování lidských práv, základních svobod, demokratických principů a standardů stanovených v Mezinárodní listině lidských práv a jiných hlavních úmluvách OSN v oblasti lidských práv, v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o základních principech a právech v práci a v základních úmluvách Mezinárodní organizace práce a v Listině základních práv Evropské unie;

c) upřesňují informace o správních faktorech, které mají podniky zveřejňovat, včetně informací o:

i) úloze správních, řídících a dozorčích orgánů podniku, též s ohledem na otázky udržitelnosti, a jejich složení;

ii) etice v podnikání a firemní kultuře, včetně boje proti korupci a úplatkářství;

iii) politické angažovanosti podniku, včetně jeho lobbistických činností;

iv) řízení a kvalitě vztahů s obchodními partnery, včetně platebních praktik;

v) systémech vnitřní kontroly a řízení rizik podniku, též ve vztahu k postupu podniku při podávání zpráv.

3. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 1 vezme Komise v úvahu:

a) činnost globálních iniciativ v oblasti stanovování standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a stávající standardy a rámce pro účetnictví v oblasti přírodního kapitálu, odpovědné chování podniků, sociální odpovědnost podniků a udržitelný rozvoj;

b) informace, které účastníci finančního trhu potřebují k plnění svých povinností týkajících se zveřejňování informací, jež jsou stanoveny v nařízení (EU) 2019/2088 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle uvedeného nařízení;

c) kritéria stanovená v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle nařízení (EU) 2020/852*[7];

d) požadavky na zveřejňování informací vztahující se na administrátory referenčních hodnot v prohlášení o referenční hodnotě a v metodice pro stanovení referenčních hodnot a minimálních standardech pro vytvoření referenčních hodnot EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s nařízeními Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816*[8], (EU) 2020/1817*[9] a (EU) 2020/1818*[10];

e) zveřejňování informací stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 434a nařízení (EU) č. 575/2013*[11];

f) doporučení Komise 2013/179/EU*[12];

g) směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES*[13];

h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009*[14].

---

*[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

*[8] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o vysvětlení v prohlášení o referenční hodnotě týkající se toho, jakým způsobem jsou v jednotlivých poskytnutých a zveřejněných referenčních hodnotách zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 1).

*[9] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1817 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální obsah vysvětlení,

jakým způsobem jsou v metodice pro stanovení referenčních hodnot zohledněny environmentální, sociální a správní faktory (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 12).

*10 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o minimální standardy pro referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem a referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu (Úř. věst. L 406, 3.12.2020, s. 17).

*11 Prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o způsob, jakým instituce zveřejňují informace uvedené v části osmé hlavách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (C(2021) 1595).

*12 Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

*13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

*14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

Článek 19c

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky

Komise přijme v souladu s článkem 49 akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti přiměřených kapacitám a charakteristikám malých a středních podniků. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti stanoví, které informace uvedené v článcích 19a a 29a mají zveřejňovat malé a střední podniky uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. a). Standardy zohledňují kritéria stanovená v čl. 19b odst. 2 a 3. V příslušných případech upřesňují rovněž strukturu pro zveřejňování těchto informací.

Komise přijme uvedené akty v přenesené pravomoci do 31. října 2023.

Článek 19d

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv

1. Podniky, na něž se vztahuje článek 19a, sestavují svou účetní závěrku a zprávu vedení podniku v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv v souladu s článkem 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815*[15] a značkují své zprávy o udržitelnosti, včetně zveřejňovaných informací stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s uvedeným nařízením v přenesené pravomoci.

2. Podniky, na něž se vztahuje článek 29a, sestavují svou konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv v souladu s článkem 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a značkují zprávy o udržitelnosti, včetně zveřejňovaných informací stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852.

---

*15 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1).“;

5) v článku 20 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) popis politiky rozmanitosti uplatňované na správní, řídící a dozorčí orgány podniku s ohledem na genderové otázky a další aspekty, jako jsou například

věk, vzdělání nebo profesní zkušenosti, cíle této politiky rozmanitosti, způsob jejího provádění a její výsledky ve vykazovaném období. Pokud není žádná taková politika uplatňována, obsahuje výkaz vysvětlení, proč tomu tak je.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Podniky, na něž se vztahuje článek 19a, mohou splnit povinnost stanovenou v prvním pododstavci písm. c), f) a g) tohoto článku tím, že informace požadované v těchto písmenech uvedou v rámci své zprávy o udržitelnosti.“;

6) článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) konsolidovanou účetní závěrku uvedenou v písmeni a) a konsolidovanou zprávu vedení podniku širší skupiny podniků sestavuje mateřský podnik této skupiny podle práva členského státu, kterým se daný mateřský podnik řídí, v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a, nebo v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002;“

b) v odst. 8 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) v souladu s touto směrnicí, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a;“

c) v odst. 8 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) způsobem rovnocenným sestavování konsolidované účetní závěrky a konsolidované zprávy vedení podniku podle této směrnice, s výjimkou požadavků stanovených v článku 29a, nebo“;

7) článek 29a se nahrazuje tímto:

„Článek 29a

Podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

1. Mateřské podniky velké skupiny zahrnou do konsolidované zprávy vedení podniku informace nezbytné pro pochopení dopadů skupiny na otázky udržitelnosti a informace nezbytné pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj skupiny, její výkonnost a postavení.

2. Informace uvedené v odstavci 1 obsahují zejména:

a) stručný popis obchodního modelu a strategie skupiny, včetně:

i) odolnosti obchodního modelu a strategie skupiny vůči rizikům spojeným s otázkami udržitelnosti;

ii) příležitostí pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti;

iii) plánů skupiny, které mají zajistit, aby byly její obchodní model a strategie slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou;

iv) způsobu, jakým obchodní model a strategie skupiny zohledňují zájmy zúčastněných stran skupiny a dopady skupiny na otázky udržitelnosti;

v) způsobu, jakým byla prováděna strategie skupiny s ohledem na otázky udržitelnosti;

b) popis cílů souvisejících s otázkami udržitelnosti, které si skupina vytyčila, a pokroku, jehož podnik při plnění těchto cílů dosáhl;

c) popis úlohy správních, řídících a dozorčích orgánů s ohledem na otázky udržitelnosti;

d) popis politik skupiny ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

e) popis:

i) postupu náležité péče, který se uplatňuje ve vztahu k otázkám udržitelnosti;

ii) hlavních skutečných nebo potenciálních nepříznivých dopadů spojených s hodnotovým řetězcem skupiny, včetně její vlastní provozní činnosti, jejích produktů a služeb, jejích obchodních vztahů a jejího dodavatelského řetězce;

iii) přijatých opatření a výsledků těchto opatření, která mají skutečným nebo potenciálním dopadům předcházet, zmírnit je nebo je napravit;

f) popis hlavních rizik pro skupinu spojených s otázkami udržitelnosti, včetně hlavních závislostí skupiny na těchto faktorech a způsobu, jakým skupina tato rizika řídí;

g) ukazatele důležité pro zveřejňování informací uvedených v písmenech a) až f).

Mateřské podniky zveřejňují také informace o nehmotných aktivech včetně informací o duševním, lidském a sociálním kapitálu a schopnosti navazovat vztahy.

Mateřské podniky popíší postup, jímž určily informace, které zahrnuly do konsolidované zprávy vedení podniku v souladu s tímto článkem.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahují výhledové informace i informace o minulých výsledcích a kvalitativní i kvantitativní informace. Tyto informace v příslušných případech zohledňují krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý časový horizont.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o hodnotovém řetězci skupiny, včetně její vlastní provozní činnosti, jejích produktů a služeb, jejích obchodních vztahů a jejího dodavatelského řetězce.

V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 také odkazy na jiné informace uvedené v konsolidované zprávě vedení podniku v souladu s článkem 29 této směrnice a částky vykazované v konsolidované účetní závěrce a další komentář k nim.

Členské státy mohou povolit, aby byly informace týkající se budoucího vývoje nebo záležitostí, které se právě projednávají, vynechány, a to ve výjimečných případech, kdy by podle řádně odůvodněného stanoviska členů správních, řídících a dozorčích orgánů, jednajících v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, a majících za toto stanovisko kolektivní odpovědnost, uvedení těchto informací výrazně poškodilo obchodní postavení dané skupiny, neznemožňuje-li ovšem jejich

vynechání objektivní a vyvážené pochopení vývoje skupiny, její výkonnosti a postavení a dopadů její činnosti.

4. Mateřské podniky zveřejňují informace uvedené v odstavcích 1 až 3 v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b.

5. Odchylně od čl. 29a odst. 1 až 4 mohou mateřské podniky, které patří do kategorie malých a středních podniků uvedených v čl. 2 bodě 1 písm. a), podávat zprávy v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky podle článku 19c.

6. Má se za to, že mateřský podnik, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 1 až 4, splnil požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 třetím pododstavci, článku 19a a článku 29.

7. Mateřský podnik, který je zároveň dceřiným podnikem, je osvobozen od povinnosti stanovené v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení jiného podniku, která je sestavena v souladu s článkem 29 a tímto článkem. Mateřský podnik, který je dceřiným podnikem mateřského podniku usazeného ve třetí zemi, je rovněž osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, jestliže jsou on sám a jeho dceřiné podniky zahrnuty do konsolidované zprávy vedení daného mateřského podniku a pokud je konsolidovaná zpráva vedení podniku sestavena způsobem, který lze podle příslušných prováděcích opatření přijatých podle čl. 23 odst. 4 bodu i) směrnice 2004/109/ES považovat za rovnocenný způsobu vyžadovanému standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b této směrnice.

Konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku uvedená v prvním pododstavci se zveřejňuje v souladu s článkem 30 způsobem předepsaným právem členského státu, jímž se mateřský podnik, který je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, řídí.

Členský stát, jehož právem se mateřský podnik, který je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4, řídí, může vyžadovat, aby se konsolidovaná zpráva vedení podniku uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce zveřejňovala v jeho úředním jazyce nebo v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí a aby byl případný nezbytný překlad do těchto jazyků ověřený.

Konsolidovaná zpráva vedení mateřského podniku osvobozeného od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 obsahuje všechny tyto informace:

a) název a sídlo mateřského podniku, který zveřejňuje informace na úrovni skupiny v souladu s článkem 29 a tímto článkem nebo způsobem, který lze podle příslušných prováděcích opatření přijatých podle čl. 23 odst. 4 bodu i) směrnice 2004/109/ES považovat za rovnocenný způsobu vyžadovanému standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 19b;

b) skutečnost, že podnik je osvobozen od povinností stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku.“;

8) článek 30 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby podniky v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců od rozvahového dne, zveřejnily v příslušných případech řádně

schválenou roční účetní závěrku a zprávu vedení podniku ve formátu stanoveném v článku 19d této směrnice spolu s výroky a prohlášením statutárního auditora nebo auditorské společnosti uvedenými v článku 34 této směrnice, jak v souladu s kapitolou 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132*[16] stanoví právní předpisy jednotlivých členských států.“

„Vyjádří-li názor podle čl. 34 odst. 1 písm. aa) nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, zveřejní se tento názor spolu se zprávami uvedenými v prvním pododstavci.

Členské státy však mohou podniky osvobodit od povinnosti zveřejňovat zprávu vedení podniku, je-li možné na požádání snadno získat kopii celé takové zprávy nebo její části za cenu, která nepřesahuje administrativní náklady na její pořízení.“

„Výjimka stanovená v třetím pododstavci se nepoužije na podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a.“;

---

*[16] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Členské státy zajistí, aby zprávy vedení podniku obsahující zprávu o udržitelnosti sestavené podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a, byly neprodleně po zveřejnění dány k dispozici také příslušnému úředně určenému mechanismu uvedenému v čl. 21 odst. 2 směrnice 2004/109/ES.

Pokud se na podnik, který sestavuje zprávu vedení podniku, směrnice 2004/109/ES nevztahuje, je příslušným úředně určeným mechanismem jeden z úředně určených mechanismů členského státu, v němž má daný podnik své sídlo.“;

9) v článku 33 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídících a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby byly v souladu s požadavky této směrnice a v příslušných případech s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, s nařízením v přenesené pravomoci 2019/815, se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b této směrnice a s požadavky uvedenými v článku 19d této směrnice sestaveny a zveřejněny tyto dokumenty:

a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku a výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně;

b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně.“;

10) článek 34 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec mění takto:

i) v písmeni a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) zpráva vedení podniku byla vypracována v souladu s platnými právními požadavky, vyjma požadavků týkajících se podávání zpráv o udržitelnosti stanovených v článku 19a;“

ii) vkládá se nové písmeno aa), které zní:

„aa) v příslušných případech vyjádří na základě ověřovací zakázky poskytující omezenou jistotu názor na soulad zprávy o udržitelnosti s požadavky této směrnice, včetně souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 19b, postupu podniku při určování informací zveřejněných podle těchto standardů pro podávání zpráv a souladu s požadavkem na značkování zpráv o udržitelnosti podle článku 19d, a na dodržení požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou povolit, aby názor uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) vyjádřil nezávislý poskytovatel ověřovacích služeb, jestliže se na něj vztahují požadavky, které jsou shodné s požadavky stanovenými ve směrnici 2006/43/ES, pokud jde o ověřování zpráv o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. r) uvedené směrnice.“;

11) článek 49 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 19b a článku 19c se Komisi svěřuje na dobu neurčitou.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 19b a článku 19c kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článků 19b a 19c vezme Komise v úvahu technické poradenství poskytnuté skupinou EFRAG, je-li vypracováno patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem s využitím odborných znalostí příslušných zúčastněných stran a jsou-li k němu připojeny analýzy nákladů a přínosů, které zahrnují analýzy dopadů technického poradenství na otázky udržitelnosti.

Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v článcích 19b a 19c konzultuje Komise ohledně technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852.

Komise si ohledně technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG vyžádá stanovisko Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, zejména co se týká jeho souladu s nařízením (EU) 2019/2088 a příslušnými akty v přenesené pravomoci. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy poskytne své stanovisko do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti Komise.

Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v článcích 19b a 19c konzultuje Komise ohledně technického poradenství poskytnutého skupinou EFRAG také Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování zřízenou podle článku 20 nařízení (EU) 2020/852. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, čl. 46 odst. 2, článku 19b a článku 19c vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

12) článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51

Sankce

1. Aniž je dotčen odstavec 2, členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. V případě porušení vnitrostátních předpisů provádějících články 19a, 19d a 29a stanoví členské státy přinejmenším tato správní opatření a sankce:

a) veřejné oznámení, v němž je uvedena odpovědná fyzická nebo právnická osoba a povaha daného porušení;

b) příkaz, aby fyzická nebo právnická osoba, která je za porušení odpovědná, jednání představujícího porušení zanechala a upustila od jeho opakování;

c) správní peněžité sankce.

3. Členské státy zajistí, aby byly při stanovení druhu a výše sankcí, správních sankcí nebo opatření uvedených v odstavci 2 zohledněny všechny relevantní okolnosti, včetně:

a) závažnosti a doby trvání porušení;

b) stupně odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;

c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby;

d) výše zisku, kterého odpovědná fyzická nebo právnická osoba nabyla, nebo ztráty, které se vyhnula, pokud lze tyto zisky nebo ztráty stanovit;

e) ztrát způsobených porušením třetím stranám, pokud lze tyto ztráty stanovit;

f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;

g) předchozích porušení ze strany odpovědné fyzické nebo právnické osoby.“

Článek 2
Změny směrnice 2004/109/ES

Směrnice 2004/109/ES se mění takto:

1) v čl. 2 odst. 1 se doplňuje nové písmeno r), které zní:

„r) „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU*[18].“;

---

*[18] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

2) článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) prohlášení osob odpovědných v rámci emitenta, jejichž jména a funkce budou jasně uvedeny, o tom, že podle jejich nejlepšího vědomí podává účetní závěrka vypracovaná v souladu s platným souborem účetních standardů pravdivý a věrný obraz o stavu aktiv a pasiv, finanční pozici a zisku nebo ztrátě emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku a že zpráva o činnosti obsahuje věrný přehled vývoje a výsledků podniku a postavení emitenta a podniků zahrnutých do konsolidace jako celku, spolu s popisem hlavních rizik a nejistot, kterým čelí, a v příslušných případech je vypracována v souladu se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 19b směrnice 2013/34/EU.“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Účetní závěrka je auditována v souladu s článkem 34 směrnice 2013/34/EU a článkem 28 směrnice 2006/43/ES.

Auditorská zpráva podepsaná osobou nebo osobami odpovědnými za provedení činnosti uvedené v čl. 34 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU se v úplném znění zveřejní spolu s výroční finanční zprávou.

5. Zpráva o činnosti se vypracovává v souladu s články 19 a 19a, čl. 19d odst. 1 a článkem 20 směrnice 2013/34/EU, jestliže ji vypracovávají podniky uvedené ve zmíněných ustanoveních.

Je-li emitent povinen vypracovat konsolidovanou účetní závěrku, vypracovává se konsolidovaná zpráva o činnosti v souladu s čl. 19d odst. 2 a články 29 a 29a směrnice 2013/34/EU, jestliže ji vypracovávají podniky uvedené ve zmíněných ustanoveních.“;

3) v čl. 23 odst. 4 se třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Komise postupem stanoveným v čl. 27 odst. 2 přijme nutná rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů a o rovnocennosti standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti podle článku 19b směrnice 2013/34/EU užívaných emitenty ze třetí země za podmínek stanovených v čl. 30 odst. 3. Pokud

Komise rozhodne, že účetní standardy třetí země nebo její standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nejsou rovnocenné, může dotčeným emitentům povolit, aby po vhodné přechodné období tyto účetní standardy nadále používali.

V souvislosti s třetím pododstavcem Komise rovněž přijímá prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy a standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti platné pro emitenty z více než jedné země.“;

4) vkládá se nový článek 28d, který zní:

„Článek 28d

Pokyny orgánu ESMA

Po konzultaci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a s Agenturou Evropské unie pro základní práva vydá orgán ESMA v souladu s článkem 16 nařízení č. 1095/2010 pokyny k dohledu příslušných vnitrostátních orgánů nad podáváním zpráv o udržitelnosti.“

Článek 3
Změny směrnice 2006/43/ES

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, pokud je provádí statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit účetních závěrek.“;

2) článek 2 se mění takto:

a) body 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. „statutárním auditorem“ fyzická osoba, kterou v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů a ověření zpráv o udržitelnosti;

3. „auditorskou společností“ právnická osoba nebo jiný subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů a ověření zpráv o udržitelnosti;“

b) doplňují se nové body 21 a 22, které znějí:

„21. „zprávami o udržitelnosti“ zprávy o udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 18 směrnice 2013/34/EU;

„22. „ověřením zprávy o udržitelnosti“ názor vyjádřený statutárním auditorem nebo auditorskou společností v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem písm. aa) a čl. 34 odst. 2 směrnice 2013/34/EU.“;

3) články 6 a 7 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Vzdělání

Aniž je dotčen článek 11, může být fyzická osoba schválena k provádění povinného auditu a ověření zpráv o udržitelnosti, pouze pokud dosáhla úrovně vzdělání nutné k přijetí na vysokou školu nebo rovnocenné úrovně a poté absolvovala program teoretické výuky a odborné praxe a složila zkoušku odborné způsobilosti na úrovni závěrečné zkoušky na vysoké škole nebo na úrovni rovnocenné zkoušky pořádané nebo uznávané dotyčným členským státem.

Příslušné orgány uvedené v článku 32 mezi sebou spolupracují s cílem dosáhnout sblížení požadavků stanovených v tomto článku. V rámci této spolupráce přihlédnou tyto příslušné orgány k vývoji v oblasti auditu a auditorské profese, a zejména ke sblížení požadavků, kterého již bylo v rámci této profese dosaženo. Spolupracují s Výborem evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, v níž se takové sbližování týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu a ověřování zpráv o udržitelnosti podaných těmito subjekty.

Článek 7

Zkouška odborné způsobilosti

Zkouška odborné způsobilosti uvedená v článku 6 zaručí nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s prováděním povinného auditu a ověření zpráv o udržitelnosti a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.“;

4) v článku 8 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nové písmeno bb), které zní:

„bb) právní požadavky a standardy vztahující se k přípravě výroční a konsolidované zprávy o udržitelnosti;“

b) vkládá se nové písmeno cc), které zní:

„cc) standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti;“

c) vkládá se nové písmeno dd), které zní:

„dd) analýza udržitelnosti;“

d) vkládá se nové písmeno ff), které zní:

„ff) postupy náležité péče ve vztahu k otázkám udržitelnosti;“

e) vkládá se nové písmeno ii), které zní:

„ii) standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti uvedené v článku 26a;“

f) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) právní požadavky a profesní standardy vztahující se k povinnému auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti a statutárním auditorům;“

5) v článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aby byla zabezpečena schopnost uplatnit teoretické znalosti v praxi, jejíž ověření je součástí zkoušky, musí uchazeči absolvovat alespoň tříletou odbornou praxi, mimo jiné při provádění auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných

účetních závěrek nebo podobných účetních závěrek a při ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti. Tato praxe musí alespoň ze dvou třetin probíhat u statutárního auditora nebo auditorské společnosti schválených v kterémkoli členském státě.“;

6) v článku 11 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) že po dobu patnácti let vykonávala odborné činnosti, které jí umožnily získat dostatečné zkušenosti v oblasti financí, práva a účetnictví a podávání zpráv o udržitelnosti, a složila zkoušku odborné způsobilosti podle článku 7, nebo“;

7) v čl. 14 odst. 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Zkouška způsobilosti musí být vedena v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v daném hostitelském členském státě. Smí se týkat pouze přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů tohoto hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k povinnému auditu a ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

8) vkládá se článek 14a, který zní:

„Článek 14a

Statutární auditoři schválení nebo uznaní před 1. lednem 2023

Členské státy zajistí, aby se na statutární auditory, kteří byli schváleni nebo uznáni za účelem provádění povinných auditů před 1. lednem 2023, nevztahovaly požadavky stanovené v článcích 6, 7, 10, 11 a 14 této směrnice.

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři schválení před 1. lednem 2023 získali potřebné znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování těchto zpráv prostřednictvím požadavku týkajícího se průběžného vzdělávání podle článku 13.“;

9) článek 24b se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti provádí auditorská společnost, zajistí členské státy, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne klíčovému auditorskému partnerovi či partnerům potřebné prostředky a zaměstnance, kteří mají náležité pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera či partnerů je zajištění kvality auditu, nezávislosti partnera a odbornosti auditu. Klíčový auditorský partner či partneři musí být aktivně zapojeni do provádění povinného auditu a ověření zprávy o udržitelnosti.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Statutární auditor při ověřování zprávy o udržitelnosti věnuje zakázce dostatek času a vyčlení dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností.“;

c) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) odměny účtované za povinný audit a za ověření zprávy o udržitelnosti a odměny účtované za jiné služby, a to za každé účetní období.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro každý povinný audit založí statutární auditor nebo auditorská společnost spis auditora. Spis auditora obsahuje v příslušných případech také informace týkající se ověření zprávy o udržitelnosti.“;

10) článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Odměny za audit

Členské státy zajistí, aby fungovala vhodná pravidla, která zajistí, že odměny za povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti nejsou:

a) ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu ani stanovovány na jejich základě;

b) založeny na jakékoli podmíněnosti.“;

11) vkládá se nový článek 25b, který zní:

„Článek 25b

Profesní etika, nezávislost, nestrannost, důvěrnost a profesní tajemství ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 21 až 24a týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

12) vkládá se článek 26a, který zní:

„Článek 26a

Standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli ověření zpráv o udržitelnosti v souladu s ověřovacími standardy přijatými Komisí podle odstavce 2.

Členské státy uplatňují vnitrostátní ověřovací standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme ověřovací standard upravující stejnou problematiku.

Členské státy sdělí Komisi ověřovací postupy nebo požadavky nejméně tři měsíce před jejich vstupem v platnost.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a ověřovací standardy podle odstavce 1 za účelem stanovení postupů, jež musí auditor provést k vyvození závěrů ohledně ověření zprávy o udržitelnosti, včetně plánování zakázky, posouzení rizik a reakce na rizika a druhu závěrů, jež mají být ve zprávě auditora uvedeny.

Komise může ověřovací standardy přijmout pouze tehdy, pokud:

a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem;

b) přispívají k vysokému stupni důvěryhodnosti a kvality výročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti;

c) odpovídají veřejnému zájmu Unie.

3. Pokud Komise přijme standardy pro ověření poskytující přiměřenou jistotu, zakládá se názor uvedený v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) směrnice 2013/34/EU na ověřovací zakázce poskytující přiměřenou jistotu.“;

13) vkládá se článek 27a, který zní:

„Článek 27a

Ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti

Požadavky článku 27 týkající se auditu konsolidovaných účetních závěrek se použijí obdobně na ověřování konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.“;

14) článek 28 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti uvedou výsledky povinného auditu a v příslušných případech výsledky ověření zprávy o udržitelnosti ve zprávě auditora. Zpráva se vypracovává v souladu s požadavky auditorských standardů přijatých Unií nebo dotčeným členským státem podle článku 26 a s požadavky ověřovacích standardů přijatých Komisí nebo dotčeným členským státem podle článku 26a.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) vkládá se nové písmeno aa), které zní:

„aa) vymezení výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti a datum a období, na něž se vztahuje, a vymezení rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti, který byl použit při jejím vypracování;“

ii) vkládá se nové písmeno bb), které zní:

„bb) popis rozsahu ověření zprávy o udržitelnosti, který obsahuje alespoň údaje o ověřovacích standardech, podle nichž bylo ověření zprávy o udržitelnosti provedeno;“

c) v odstavci 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) v příslušných případech vyjádření a stanovisko podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2013/34/EU, a to na základě činnosti provedené v průběhu auditu;“

d) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Požadavky prvního pododstavce týkající se povinného auditu se vztahují i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

e) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Statutární auditor zprávu auditora podepíše a uvede datum. Pokud provádí povinný audit a případně ověření zprávy o udržitelnosti auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří provádějí povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti jménem auditorské společnosti. Pokud byli zároveň jmenováni více než jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána všemi statutárními auditory nebo alespoň statutárními auditory, kteří provádějí povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti jménem každé auditorské společnosti. Ve výjimečných případech mohou členské státy stanovit, že tento podpis či podpisy nemusí být zveřejněny, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti některé osoby.“;

f) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Zpráva statutárního auditora nebo auditorské společnosti o konsolidované účetní závěrce a případně o konsolidované zprávě o udržitelnosti musí být v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 1 až 4. Při informování o souladu zprávy vedení podniku a účetní závěrky požadovaném podle odst. 2 písm. e) zohlední statutární auditor nebo auditorská společnost konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku. Pokud je ke konsolidované účetní závěrce přiložena roční účetní závěrka mateřského podniku, mohou být zprávy statutárních auditorů nebo auditorských společností vyžadované tímto článkem spojeny.“

15) článek 29 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“

b) v odstavci 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) přezkum zajištění kvality se provádí na základě analýzy rizik, a to alespoň jednou za šest let v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) a případně ověření zpráv o udržitelnosti;“

c) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) osoby provádějící přezkum mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti a podávání těchto zpráv a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;“

16) vkládá se nový článek 30g, který zní:

„Článek 30g

Vyšetřování a sankce ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 30 až 30f týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

17) vkládá se nový článek 36a, který zní:

„Článek 36a

Veřejný dohled a regulační ujednání mezi členskými státy ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 32, 33, 34 a 36 týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí obdobně na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

18) vkládá se článek 38a, který zní:

„Článek 38a

Jmenování a odvolání ve vztahu k ověřování zpráv o udržitelnosti

Požadavky článků 37 a 38 týkající se povinného auditu účetních závěrek se použijí i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

19) v čl. 39 odst. 6 se písmena a) až e) nahrazují tímto:

„a) informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu a o výsledku ověření zprávy o udržitelnosti a vysvětlí, jakým způsobem povinný audit a ověření zprávy o udržitelnosti přispěly k integritě účetního výkaznictví a podávání zpráv o udržitelnosti a jaká byla role výboru pro audit v tomto procesu;

b) sleduje postup účetního výkaznictví a podávání zpráv o udržitelnosti, včetně podávání zpráv v digitální podobě podle článku 19d a postupu podniku při určování informací zveřejněných podle standardů přijatých podle článku 19b směrnice 2013/34/EU, a předkládá doporučení nebo návrhy k zajištění jeho integrity;

c) sleduje účinnost systémů vnitřní kontroly a systémů řízení rizik podniku a případně jeho vnitřního auditu s ohledem na účetní výkaznictví auditovaného subjektu a podávání zpráv o udržitelnosti tímto subjektem, včetně podávání zpráv v digitální podobě podle článku 19d, aniž by narušil jeho nezávislost;

d) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek a ověřování výročních a konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, zejména jeho provádění, přičemž zohledňuje veškerá zjištění a závěry příslušného orgánu podle čl. 26 odst. 6 nařízení (EU) č. 537/2014;

e) posuzuje a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 22, 22a, 22b, 24a, 24b a 25b této směrnice a s článkem 6 nařízení (EU) č. 537/2014, zejména pak vhodnost poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 5 uvedeného nařízení;“

20) článek 45 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, pokud tito auditoři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí předloží zprávu auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky a případně výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES, s výjimkou případů, kdy uvedený podnik vydává pouze nesplacené dluhové cenné papíry, pro které platí některá z následujících skutečností:

a) tyto cenné papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES*[19] před 31. prosincem 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 50 000 EUR nebo v případě dluhových cenných papírů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 50 000 EUR;

b) tyto cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES od 31. prosince 2010 a jejich jednotková jmenovitá hodnota činí ke dni vydání alespoň 100 000 EUR nebo v případě dluhových cenných papírů se jmenovitou hodnotou v jiné měně odpovídá ke dni vydání alespoň částce 100 000 EUR.“;

b) v odstavci 5 se vkládá nové písmeno dd), které zní:

„dd) ověření výroční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 je prováděno v souladu s ověřovacími standardy uvedenými v článku 26a a s požadavky stanovenými v článcích 22, 22b, 25 a 25b;“

c) odstavec 5a se nahrazuje tímto:

„5a. Členský stát může zaregistrovat auditora ze třetí země, pouze pokud splňuje požadavky stanovené v odst. 5 písm. c), d), dd) a e).

---

*[19] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

21) článek 48a se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 2, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 3, čl. 26a odst. 2, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 4

Změny nařízení (EU) č. 537/2014

Nařízení (EU) č. 537/2014 se mění takto:

22) článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu a případně ověření jeho zprávy o udržitelnosti ani žádný člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, nesmí přímo ani nepřímo poskytovat v rámci Unie auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, žádné zakázané neauditorské služby:

a) v době od začátku účetního období, které je předmětem auditu, do vydání zprávy auditora a

b) v účetním období, které bezprostředně předchází době uvedené v písmeni a), pokud jde o služby uvedené v písmeni e) druhého pododstavce.“;

ii) v druhém pododstavci se doplňuje nové písmeno l), které zní:

„l) poradenské služby týkající se přípravy zprávy o udržitelnosti, pokud statutární auditor nebo auditorská společnost provádí ověření zprávy o udržitelnosti.“;

b) doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. Odstavce 4 a 5 odkazující na povinný audit účetních závěrek se v příslušných případech použijí i na ověřování zpráv o udržitelnosti.“;

23) v článku 14 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) příjmy z neauditorských služeb, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které jsou požadovány unijním nebo vnitrostátním právem, s upřesněním příjmů z ověřování zpráv o udržitelnosti a“.

Článek 5

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 3 této směrnice do 1. prosince 2022. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy stanoví, že předpisy uvedené v prvním pododstavci se použijí pro účetní období začínající dne 1. ledna 2023 nebo později.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Datum použitelnosti článku 4

Článek 4 této směrnice se použije pro účetní období začínající dne 1. ledna 2023 nebo později.

Článek 7

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

.

Článek 8
Určení

Tato směrnice je určena členským státům. Článek 4 je však závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament *předseda*	*Za Radu* *předseda/předsedkyně*